

Θεατρο- παιχνιδίσματα #1

Αθήνα 2004

Ερωφίλη Λέκκα

Θεατρο- παιχνιδίσματα #1

ιδέες και θέματα για αυτοσχεδιασμό
ιστορίες για δραματοποίηση
θεατρικά έργα για μικρά παιδιά

Εικονογράφηση: Lise-Lotte Iversen

Αθήνα 2004

ΕΠΕΑΕΚ - Γ' ΚΠΣ

Άξονας 1

Μέτρο 1. 1

Ενέργεια 1. 1.1. Προγράμματα ένταξης των παιδιών με πολιτισμικές και γλωσσικές ιδιαιτερότητες στο εκπαιδευτικό σύστημα

Πρόγραμμα: «Εκπαίδευση Παλινοστούτων και Αλλοδαπών Μαθητών»

Χρηματοδότηση: Ευρωπαϊκή Ένωση - ΕΚΤ

Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

Φορέας παρακολούθησης:

ΥΠΕΠΘ Ειδική Γραμματεία Π.Ο.Δ.Ε.

Ειδική Γραμματέας: Στ. Πριόβολου

Διεύθυνση Γ' ΚΠΣ

Φορέας υλοποίησης:

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Επιτροπή Ερευνών

Τμήμα Φ.Π.Ψ.

Κέντρο Διαπολιτισμικής Αγωγής

Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου

Ιλίσια 15784

Τηλ.: 210-7277522

E-mail: info@keda.gr

Website: <http://www.keda.gr>

Επιστημονικός υπεύθυνος: Θεόδωρος Παπακωνσταντίνου

Επιστημονικός σχεδιασμός: Π. Παπαγιάννη

Υπεύθυνη δράσης: Π. Παπαγιάννη

Συγγραφή: Ερωφίλη Λέκκα

Διορθώσεις: Μ. Νικηφόρου

Εικονογράφηση: Lise-Lotte Iversen

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΕΠΙΕ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λίγα λόγια για τα «Θεατροπαιχνιδίσματα»5

«Πάμε να ζεσταθούμε λίγο!»6

ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟ9

* Σχολείο για κλόουν10

* Τα επαγγέλματα13

* Ταξίδια με το λόγο και τη φαντασία15

* Μικρές μαϊμούδες18

* Χαμόγελα στον Ήλιο19

* Η λαϊκή αγορά22

* Τα πουλιά23

* Κάποιες ιδέες ακόμα24

* Θυμηθείτε!30

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ31

* Ο Στεφ και ο Τσεφ32

* Η αγωνία του Γομφάκου55

* Η λαϊκή αγορά62

* Μια βόλτα στο διάστημα69

* Βάκης το Βατραχάκι76

* Γιατί έχασε το χαμόγελό του ο Σίμος;82

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ89

* Μια λιλιπούτεια διαδήλωση90

* Οι πεταλούδες των παραμυθιών94

* Το συμβούλιο των γάτων105

* Οι γοργόνες της Ειρήνης123

* Θαλασσάκι μου140

Θεατρο- παιχνιδίσματα #1

Τα «Θεατροπαιχνιδίσματα» έχουν δημιουργηθεί για να χρησιμοποιηθούν ως ευέλικτο δραματουργικό υλικό στα θεατρικά παιχνίδια των παιδιών.

Στις ιδέες για αυτοσχεδιασμό συζητήστε το θέμα ή δώστε σαφείς οδηγίες βάζοντας έτσι ένα πλαίσιο συγκεκριμένο, πάνω στο οποίο θα βοηθάτε τα παιδιά να κάνουν αυτό που θέλουν με τον καλύτερο τρόπο.
Αν κάποιος ξεφύγει από αυτό το πλαίσιο δεν πειράζει!

Κάθε ιστορία για δραματοποίηση δείχνει τον τρόπο για να «κινητοποιήσει» τα παιδιά να παίξουν θέατρο». Δεν είναι απαραίτητο να τον ακολουθήσετε!

Τα μικρά θεατρικά έργα έχουν τόσο ευέλικτους ρόλους, ώστε να μπορούν να προσαρμοστούν εύκολα στις ανάγκες της κάθε τάξης.
Χρησιμοποιήστε τα όπως νομίζετε!

Ο/Η εμπυχωτής/τρια και οδηγός των παιδιών σε αυτό το παιχνίδι δεν χρειάζεται να έχει ειδικές γνώσεις θεάτρου.
Αρκεί να έχει κέφι να παίξει μαζί τους.

Η καθαρή ματιά για να ερμηνεύει κανείς ορθά «τα θεατροπαιχνιδίσματα» των παιδιών, δεν αποτελεί προϋπόθεση όταν όμως συμβαίνει, τότε το θέατρο στην εκπαίδευση δεν προωθεί μόνο την ελεύθερη, τολμηρή και χαλαρή έκφραση, αλλά γίνεται εφελτήριο για περισσότερη αυτογνωσία και καλύτερη κατανόηση των άλλων.

Πάμε να ζεσταθούμε λίγο;

Δεν είναι βέβαια απαραίτητο να κάνουμε ζέσταμα ή ασκήσεις αναπνοής πριν το θεατρικό παιχνίδι, άλλωστε τα παιδιά δεν «ζεσταίνονται πριν παίξουν», μερικές φορές όμως βοηθάει πολύ για να μαζέψουμε και να συγκεντρώσουμε τα παιδιά.

Γινόμαστε σαν ένα μπαλόني.

Με κάθε εισπνοή φουσκώνουμε, με κάθε εκπνοή αφήνουμε το μπαλόني να ξεφουσκώσει.

Φυσάμε όλοι μαζί και μιμούμαστε τον ήχο ενός τρένου.

Φανταζόμαστε πως είμαστε κούκλες.

Καθώς εισπνέουμε αργά ζωντανεύουμε, με την εκπνοή ξαναγινόμαστε άψυχες κούκλες.

Φυσάμε ένα φανταστικό κουτάλι γεμάτο καυτή σούπα για να κρυώσει.

Φανταζόμαστε πως είμαστε φτερά που τα παίρνει ο άνεμος.

Ας πούμε ότι καθόμαστε κάτω από ένα γιασεμί.

Το άρωμα του μας χαλαρώνει, μας νυστάζει, μας παίρνει ο ύπνος, ξαπλώνουμε.

Εισπνέουμε και ανεβαίνουμε, ψηλώνουμε, σηκώνουμε τα χέρια, στεκόμαστε με τα πόδια στις μύτες, πιο ψηλά, όλο και πιο ψηλά.

Εκεί κρατάμε την αναπνοή μας για λίγο και μετά εκπνέουμε αργά-αργά "λιώνοντας σαν το μέλι στο πάτωμα". Δηλαδή χαλαρώνουμε, πέφτουμε και απλωνόμαστε.

Είμαστε μια μπαλίτσα παγωτό που λιώνει στο πάτωμα.

Καθόμαστε με κλειστά μάτια ο ένας δίπλα στον άλλο.
Επαναλαμβάνουμε ο ένας μετά τον άλλον πομ, φς, πομ, φς, πομ, φς.....

Κλείνουμε τα μάτια και σκεφτόμαστε ένα πρόσωπο που αγαπάμε να μας χαμογελά.

Πηδάμε ψηλούς αόρατους τοίχους που μας εμποδίζουν να πάμε εκεί που θέλουμε.

Είμαστε δεμένοι και προσπαθούμε να λυθούμε.

Παίζουμε μπόξ, ρακέτες ή βόλει, με φανταστικό αντίπαλο.

ΙΔΕΕΣ και Θέματα για αυτοσχεδιασμό

Δώστε θέματα και κίνητρα στα παιδιά, ώστε να αυτοσχεδιάσουν
Οι αυτοσχεδιασμοί διασκεδάζουν και ταυτόχρονα είναι ένα εξαιρετικό βοήθημα για να εξασκήσουμε τα εκφραστικά τους μέσα.

Ζητήστε από τα παιδιά να δουλέψουν πάνω σε φανταστικές εικόνες και γεγονότα, να αφηγηθούν και να εκφράσουν σωματικά και λεκτικά, ιδέες, σκέψεις και συναισθήματα.

Ωθήστε τα να βρουν δικές τους ιδέες, εικόνες, ιστορίες, στιγμιότυπα.
Είναι ανεξάντλητο το υλικό που θα πάρετε!
Βοηθήστε τα να οργανώσουν και να δραματοποιήσουν αυτά που σκέφτηκαν.
Ενθαρρύνετε, παρωθήστε και κατευθύνετε τα παιδιά, έτσι ώστε να ολοκληρώσουν και να προχωρήσουν όσο μπορούν.

Μην ξεχνάτε να εκμεταλλευτείτε όσο το δυνατόν περισσότερο τα ερεθίσματα που σας δίνουν τα ίδια τα παιδιά.

Δουλέψτε κατ' επιλογήν είτε όλοι μαζί, είτε χωρισμένοι σε ομάδες ή ακόμα και με κάθε παιδί ξεχωριστά.

Αυτοσχεδιάστε με τους αυτοσχεδιασμούς.

Χαλαρώστε! Είναι απαραίτητη η χαλάρωση στην αρχή αλλά και κατά την διάρκεια των αυτοσχεδιασμών...

ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΙΑ ΚΛΟΥΝ

Δώστε στην τάξη «τους κλόουν» ως θέμα και επεξεργαστείτε το για λίγο. Μετά βοηθήστε το κάθε παιδί να φτιάξει τον δικό του τύπο κλόουν. Βρείτε τους ονόματα.

Βρισκόμαστε σε ένα σχολείο για κλόουν. Σήμερα έχουν εξετάσεις και πρέπει να βάλουν τα δυνατά τους! Τα βοηθάμε να ετοιμάσουν και να παίξουν τις παρακάτω μικρές σκηνές.

Θα άρεσε σίγουρα στα παιδιά αν στο τέλος του παιχνιδιού έπαιρναν από ένα δίπλωμα κλόουν.

Παρέλαση με μουσικά όργανα.

Κάποιος φαλτσάρει και οι υπόλοιποι τον αποβάλουν από την ορχήστρα.

Αυτός στην αρχή κλαίει, μετά σκέφτεται λίγο και αποφασίζει να τους χαλάσει την παρέλαση, φαλτσάροντας συνεχώς.

Έρχεται ένας κλόουν με ένα λουλούδι στο πέτο.

Ένας άλλος βλέπει το λουλούδι, το θαυμάζει και ζητάει να το μυρίσει.

Ο λουλουδάτος κλόουν κάνει τον δύσκολο.

Ο άλλος παρακαλάει.

Τελικά τον αφήνει να μυρίσει το λουλούδι του.

Όμως το λουλούδι πετάει νερό και καθώς ο δεύτερος κλόουν σκύβει να μυρίσει, καταβρέχεται και τρομάζει.

Ένας κλόουν κορδώνεται πως είναι δυνατός.

Κάνει επίδειξη δύναμης με ψεύτικο βάρος.

Μπαίνει άλλος κλόουν, τον κοιτάζει προσεχτικά και αποκαλύπτει την απάτη του.

Το βάρος είναι ελαφρύ σαν πούπουλο.

Το δείχνει σε όλους.

Ο πρώτος κλόουν νευριάζει πολύ που τον αποκάλυψε.

Τον πιάνει και τον τινάζει πέρα δώθε.

Αυτός πέφτει κάτω και κάθεται ακίνητος.

Ο άλλος τα χάνει, προσπαθεί να τον συνεφέρει, όσο δεν συνέρχεται φοβάται όλο και περισσότερο.

Ξεσπάει σε λυγμούς.

Καθώς κλαίει, ο "λιπόθυμος" κλόουν σηκώνεται ξαφνικά και τον τρομάζει.

Ο ένας κλόουν βλέπει τον άλλον που έρχεται από μακριά και αποφασίζει να του κάνει πλάκα.

Θα παραστήσει το άγαλμα.

Κάθεται λοιπόν ακίνητος σε μια στάση.

Ο άλλος κλόουν στέκεται μπροστά στο «άγαλμα» και το κοιτάζει.

Το «άγαλμα» μπορεί να τον τρομάξει απότομα ή να τον πειράζει σε στιγμές που ο άλλος δεν τον βλέπει.

Δύο κλόουν κάθονται σε ένα παγκάκι.

Ο ένας πίνει πορτοκαλάδα με καλαμάκι.

Ο άλλος λιγουρεύεται την πορτοκαλάδα· κάνει αυτόν που πίνει να κοιτάξει αλλού και του κλέβει γουλιές πορτοκαλάδας.

Ο κλόουν με την πορτοκαλάδα απορεί που βλέπει το μπουκάλι να αδειάζει «από μόνο του».

Κάτι αρχίζει να υποπτεύεται, όπου στο τέλος πιάνει τον δράστη επ' αυτοφώρω.

Ο ένας κλόουν χρησιμοποιεί τον άλλον σαν κούκλα.

Το νούμερο πετυχαίνει.

Ο κόσμος χειροκροτεί.

Ο κλόουν που δίνει τις διαταγές φουσκώνει από καμάρι.
Δίνει εντολή στον κλόουν-κούκλα να τον ακολουθήσει, αλλά εκείνος κάνει στροφή και φεύγει από την άλλη.

Ο ένας τρώει μπανάνα και πετάει κάτω την μπανανόφλουδα, ο άλλος την πατάει, πέφτει και του κάνει παρατήρηση.

Ο ένας βήχει ή φτερνίζεται στο πρόσωπο του άλλου και τον κολλάει συνάχι.

Ο ένας κοιμάται και ο άλλος κάνει φασαρία και τον ενοχλεί.

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Παίξτε μικρά στιγμιότυπα με θέμα τα επαγγέλματα.

Βοηθήστε τα παιδιά να φτιάξουν και να παίξουν μικρές ιστορίες με διάφορα επαγγέλματα.

Δώστε τους χρόνο να ετοιμάσουν τις δικές τους ιστορίες και παίξτε παιχνίδια με το ίδιο θέμα.

Μια κυρία πάει στο κομμωτήριο για να χτενιστεί, γιατί το βράδυ θα πάει σε ένα χορό και θέλει να είναι πολύ όμορφη.

Η κομμώτρια όμως βαριέται την δουλειά της.

Χτενίζει την κυρία και συγχρόνως μιλάει με μια φίλη της στο κινητό.

Καταστρέφει σχεδόν τα μαλλιά της κυρίας.

Για να φανταστούμε τώρα και το αντίθετο!

Δηλαδή μια κομμώτρια που αγαπάει την δουλειά της και νοιάζεται για τους πελάτες της.

Ένας τροχονόμος ρυθμίζει την κυκλοφορία.

Ξαφνικά τον τρώει η μύτη του, κάνει μια κίνηση για να την ξύσει, αλλά οι οδηγοί μπερδεύονται νομίζοντας πως τους κάνει σήμα και γίνεται στο δρόμο μεγάλη ανακατωσούρα.

Μια δασκάλα κάνει μάθημα.

Τα παιδιά δεν ακούν την δασκάλα και κάνουν φασαρία.

Άλλη μια δασκάλα κάνει μάθημα.

Αυτή τη φορά τα παιδιά είναι ήρεμα και συνεργάσιμα.

Μια τραγουδίστρια τραγουδάει στην πρώτη της μεγάλη συναυλία. Έχει πολύ τρακ και μπερδεύει τα λόγια του τραγουδιού.

Μια τραγουδίστρια της όπερας τραγουδάει στο μπάνιο.

Ένας ζαχαροπλάστης φτιάχνει κατά λάθος μια τούρτα με αλάτι αντί για ζάχαρη.

Την αγοράζει κάποιος για τα γενέθλια του φίλου του.

Τα παιδιά μας παρουσιάζουν με όποιον τρόπο θέλουν ένα επάγγελμα που αγαπούν.

Τι λέτε για ένα παιχνίδι;

Κάθε παιδί μιμείται τις κινήσεις που κάνει κάποιος στην δουλειά του και οι υπόλοιποι πρέπει να βρουν τι δουλειά κάνει.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Οι παρακάτω ιδέες για αυτοσχεδιασμό σκοπό έχουν να σπρώξουν τα παιδιά να «μιλήσουν».

Πολλές φορές είναι δύσκολο για τα παιδιά του νηπιαγωγείου να αυτοσχεδιάζουν με το λόγο, ειδικά τις πρώτες φορές.

Γι' αυτό, αφού δώσετε την οδηγία, αρχίστε να μιλάτε, έτσι ώστε τα παιδιά να καταλάβουν τι πρέπει να κάνουν.

Η χρήση μαγνητοφώνου τις περισσότερες φορές συμπαρασύρει τα παιδιά «να λυθούν» και να πουν αυτό που θέλουν πιο εύκολα.

Ο σωματικός αυτοσχεδιασμός που προηγείται ή συνοδεύει το λεκτικό αυτοσχεδιασμό είναι χρήσιμος, προσθέτει θεατρικότητα, αλλά δεν είναι απαραίτητος.

ΞΕΚΙΝΑΜΕ; ΦΥΓΑΜΕ!

* Οι προτάσεις που συνοδεύουν τον κάθε αυτοσχεδιασμό είναι ενδεικτικές.

Πάμε να ανεβούμε σε ένα ψηλό βουνό!
Η ανάβαση είναι δύσκολη.
Η προσπάθεια είναι μεγάλη.
Μόλις φτάσουμε στην κορυφή κοιτάζουμε κάτω.
Ας πει ο καθένας από μας τι βλέπει.

* Βλέπω την γειτονιά μου, το σπίτι μου, τη μητέρα μου να με χαιρετάει!

Βλέπω ένα σχολείο, τα παιδιά έχουν διάλειμμα και παίζουν στην αυλή!

Βλέπω μια λαϊκή αγορά!
Κόσμος πάει κι έρχεται και οι πωλητές πίσω από τους πάγκους, προσπαθούν να πουλήσουν τα εμπορεύματά τους.

Πάμε να πετάξουμε!
Χρησιμοποιούμε τα χέρια μας σαν φτερά.
Είναι τόσο όμορφα να είσαι στον αέρα· νοιώθεις το σώμα σου

ελαφρύ.

Καθώς πετάμε, ένας-ένας λέει δυνατά κάτι που θα ήθελε.

* Θα ήθελα πολύ όλου του κόσμου τα παιδιά να είναι χαρούμενα.

Θα ήθελα πολύ μια φράουλα.

Θα ήθελα πολύ να είχα ένα αδελφάκι.

Πάμε να σπάσουμε έναν τοίχο!

Ο τοίχος βρίσκεται μπροστά μας αλλά δεν τον βλέπουμε, είναι αόρατος.

Είναι τόσο σκληρός που πρέπει να βάλουμε όλη την δύναμή μας για να τον γκρεμίσουμε.

Καθώς το κάνουμε, ας πούμε τι μας εκνευρίζει, τι δεν μας αρέσει και μας ενοχλεί.

* Με εκνευρίζει που δεν έχει πολλά δέντρα στην γειτονιά μου για να σκαρφαλώνω.

Με ενοχλεί να με ξυπνάνε όταν κοιμάμαι.

Δεν μ' αρέσουν αυτοί που δεν αγαπούν τα ζώα.

Πάμε να ισορροπήσουμε σε ένα σκοινί.

Πρέπει να είμαστε πολύ συγκεντρωμένοι για να μην πέσουμε.

Αργά-αργά, προσεκτικά, βήμα-βήμα.

Ας πούμε κάτι που μας έτυχε ή κάναμε σήμερα.

* Σήμερα έφαγα για πρωινό φρούτα και ψωμί με μέλι.

Ήταν τόσο νόστιμο!

Σήμερα το πρωί ο ταχυδρόμος μου έφερε ένα γράμμα.
Ήταν από μια φίλη μου που ζει στην Ισπανία.

Σήμερα πήρα το λεωφορείο και έρθω στο νηπιαγωγείο.
Μέσα από το λεωφορείο, καθώς ερχόμουν, είδα έναν
κύριο που δεν έβλεπε, ήταν τυφλός.
Κρατούσε ένα σκύλο με ένα λουράκι και ο σκύλος τον οδηγούσε!

**Πάμε να βουτήξουμε σε μια θάλασσα.
Το νερό είναι ζεστό και η θάλασσα σαν λάδι.
Κολυμπάμε χαλαρά.
Ας πει ο καθένας μια απίθανη ιστορία ή ένα παραμύθι.**

* Μια μέρα, παιδιά, είδα ένα μεγάλο γίγαντα.
Καθόμουν στην άμμο δίπλα στη θάλασσα και ξαφνικά ένας
γίγαντας βγήκε μέσα από το νερό!
«Η θάλασσα είναι πολύ κρύα σήμερα», είπε και έκανε ένα τεράστιο
βήμα και σχεδόν εξαφανίστηκε!

Μια άλλη φορά μια μεγάλη πεταλούδα με πήρε μαζί της και πετάξαμε.
Πήγαμε στον κήπο ενός υπέροχου πύργου στην Ιρλανδία.
Ήπια μαζί της νέκταρ από τα λουλούδια!

Κάποτε ένας μάγος με είχε μεταμορφώσει σε κούκλα.
Ήταν ένας πολύ γέρος μάγος, τόσο μεγάλος που τα είχε σχεδόν χαμένα.
Ήθελε να ζωντανέψει μια κούκλα, αλλά μπερδεύτηκε και
μεταμόρφωσε εμένα που περνούσα τυχαία από εκεί σε κούκλα.
Έμεινα τρεις μήνες στο ράφι ενός μαγαζιού με παιχνίδια!

Στο τέλος καθόμαστε όλοι στον κύκλο και ακούμε αυτά που είπαμε από το
μαγνητόφωνο.

ΜΙΚΡΕΣ ΜΑΪΜΟΥΔΕΣ

Διαβάστε στα παιδιά την παρακάτω περιγραφή με πρωταγωνίστριες μικρές μαϊμούδες.

Ζητήστε τους να αυτοσχεδιάσουν πάνω σ'αυτά που άκουσαν.

Χωρίστε τα σε ομάδες και αφήστε λίγο χρόνο για να προετοιμαστούν.

Πείτε στην κάθε ομάδα να φανταστεί πώς τελειώνει η ιστορία.

Οι μικρές μαϊμούδες πηδάνε ασταμάτητα δεξιά κι αριστερά.

Ξύνουν το κεφάλι και ξεψειριάζονται.

Είναι μέσα στη ζούγκλα.

Ξημερώνει. Είναι πρωί και μόλις ξυπνούν.

Χασμουριούνται και τεντώνονται.

Πειράζονται μεταξύ τους.

Πηγαίνουν να βρουν καμιά μπανάνα για να φάνε.

Βλέπουν ένα τεράστιο γέρικο δέντρο γεμάτο καρπούς.

Καθώς αγγίζουν το δέντρο κάτι κολλάει στα χέρια τους.

Γλύφουν τα δάχτυλα και μμμ...είναι μέλι!!!

Αχ! Αχ! τι είναι αυτό! Οι μέλισσες δεν συμφωνούν καθόλου που τους παίρνουν το μέλι τους.

Αρχίζουν να κυνηγούν τις μαϊμούδες.

Τις τσιμπούν. Οι μαϊμούδες πονούν.

Τρίβει η μια την άλλη με φύλλα του δάσους για να ανακουφίσουν τον πόνο.

Ξαφνικά βλέπουν.....

.....

.....

ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ

Διαβάστε αργά φράση προς φράση.

Ζητήστε από τα παιδιά να αναπαράγουν αυτό που ακούνε με σωματικούς αυτοσχεδιασμούς.

Οι καθοδηγούμενοι αυτοσχεδιασμοί απαιτούν από τα παιδιά συγκέντρωση και γρήγορες αντιδράσεις.

Είστε εξαντλημένοι, πεινασμένοι και έχετε χάσει το δρόμο σας.

Τριγύρω σας υπάρχει μόνο άμμος, σαν μια τεράστια παραλία.

Περπατάτε.....

Ο ήλιος καίει.

Ξαφνικά βλέπετε μπροστά σας ένα σπίτι.

Ανοίγετε την πόρτα και μπαίνετε μέσα όλο λαχτάρα μήπως βρείτε κάτι να φάτε· ανακαλύπτετε πως είναι εντελώς άδειο.

Η απογοήτευσή σας είναι μεγάλη.

Είστε έτοιμοι να φύγετε όταν βλέπετε μια άλλη πόρτα στο πίσω μέρος του σπιτιού.

Την ανοίγετε και βρίσκεστε μπροστά σε ένα μέρος γεμάτο ψηλά δέντρα.

Βγαίνετε γρήγορα έξω.

Έχετε την ελπίδα να βρείτε κάτι φαγώσιμο.

Κοιτάτε προσεχτικά τα δέντρα· σκαρφαλώνετε πάνω τους,

όμως αυτά δεν έχουν καρπούς και εσείς δεν αντέχετε άλλο.

Τότε ξαφνικά βλέπετε πάνω στα κλαδιά των δέντρων κάτι που δεν είχατε προσέξει πριν.

Μπορεί να μην υπάρχουν καρποί υπάρχουν όμως φωλιές πουλιών.

Εκεί μέσα μπορεί να υπάρχουν αβγά πουλιών σκέφτεστε.

Σκαρφαλώνετε πάλι σε ένα δέντρο και αρχίζετε να ψάχνετε τις φωλιές για αβγά.

Τίποτα.

Ανεβαίνετε σε άλλο δέντρο και συνεχίζετε να ψάχνετε.

Ούτε εδώ υπάρχει αβγό.

Κατεβαίνετε απογοητευμένοι.

Ξαφνικά κοντά στις ρίζες του δέντρου βλέπετε ένα λουλούδι.

Το κόβετε, το θαυμάζετε, το μυρίζετε.

Είναι υπέροχο.

Η πείνα σας όμως είναι μεγάλη.

Αποφασίζετε να το φάτε.

Διστάζετε.....

Όμως δεν έχετε άλλη επιλογή και το τρώτε.
Ανακαλύπτετε ότι είναι νοστιμότατο.

Μόλις το καταπίνετε μια γλυκιά ζέστη απλώνεται σε όλο σας το σώμα.

Αρχίζετε να ανθίζετε και να ανοίγετε όπως ένα λουλούδι.

Ανθισμένοι, χαμογελάτε στον ήλιο.

ΣΤΗ ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Χωρίστε σε ζευγάρια τα παιδιά και αφήστε τα να αυτοσχεδιάσουν ελεύθερα στα παρακάτω συγκεκριμένα στιγμιότυπα της λαϊκής αγοράς.

Η κυρία Θάλεια που πάντα ψάχνει για το καλύτερο, ψωνίζει φάρια από την κυρία Ουρανία που όλο γκρινιάζει.

Ο Δήμος που είναι φοιτητής και δεν έχει πολλά λεφτά, αγοράζει λουλούδια από την όμορφη Ρίτα.

Η αγχωμένη μαμά που βιάζεται πολύ να μαγειρέψει πριν γυρίσουν τα παιδιά από το σχολείο, παίρνει μπανάνες από τον νυσταγμένο παππού.

Η ντροπαλή Ορνέλα από την Αλβανία, πουλάει μπλουζάκια και φόρμες.
Δεν μιλάει καλά Ελληνικά μα πρέπει να συνεννοηθεί με τον κύριο Βασίλη που δεν ακούει καλά.

Ο πονηρός κύριος Στάθης προσπαθεί να πουλήσει στην μικρή Άννα που την έχει στείλει η μαμά της να ψωνίσει κακής ποιότητας μαρούλια.

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Βάζετε μουσική.

Δίνετε την κάθε εικόνα και βοηθάτε τα παιδιά να συνεργαστούν και να φτιάξουν μικρά χοροθεατρικά δρώμενα.

Τα πουλιά πετούν μέσα στο δάσος από το ένα μέρος στο άλλο, ψάχνοντας να βρουν το ταίρι τους, κάνοντας διάφορες κινήσεις και παιχνίδια για να γνωριστούν μεταξύ τους και να ταιριάξουν.

Στο τέλος σχηματίζουν ζεύγη.

Ένα πουλί αντιλαμβάνεται κάποιον κίνδυνο και ειδοποιεί τα άλλα. Γίνεται μεγάλη αναστάτωση.

Όλα τα πουλιά μαζί ενώνονται και σχηματίζουν ένα απειλητικό σύνολο για να τρομάξουν τον εχθρό.

Όταν ο κίνδυνος περνάει, τα πουλιά διαλύουν το σχήμα που έφτιαξαν, σκορπίζουν ξανά στο χώρο και βρίσκουν πάλι το ταίρι τους.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΙΔΕΕΣ ΑΚΟΜΑ

Δώστε στα παιδιά ιδέες για να φτιάξουν και να παίξουν μικρές ιστορίες και στιγμιότυπα.

Αφήστε τους χρόνο για να ετοιμαστούν ή ζητήστε τους να αυτοσχεδιάσουν επί τόπου.

Κάποιος τρώει μια χαλασμένη παστούλα.
Στην αρχή ορμάει στο γλυκό με λαχτάρα.
Σιγά-σιγά καταλαβαίνει ότι κάτι δεν πάει καλά, ώσπου αρχίζει να πονάει η κοιλιά του.

Ένα παιδί φυσάει κάνοντας τον άνεμο.
Τα υπόλοιπα παιδιά παριστάνουν τα φτερά που τα παίρνει ο άνεμος.

Στο εστιατόριο. Οι απαιτητικοί πελάτες και ο γκαφατζής σερβιτόρος.

Ο ταχυδρόμος χτυπάει το κουδούνι.
Φέρνει ένα γράμμα με κακή είδηση.
Αυτός που παίρνει το γράμμα, μόλις το διαβάσει λιποθυμάει.

Τρεις πυροσβέστες τρέχουν να σβήσουν μια φωτιά και να σώσουν κάποιον μέσα από τις φλόγες.

Γείτονες τσακώνονται προσπαθώντας να λύσουν ένα πρόβλημα, π.χ. ο σκύλος του ενός γαβγίζει όλο το βράδυ.

Ακροβάτης περπατάει σε σχοινί.
Μόλις φτάσει στην μέση γλιστράει, γλιστράει, γλιστράει,..... στο τέλος κρατιέται και συνεχίζει.

Οδοντιατρείο. Ο οδοντίατρος είναι βιαστικός, ο ασθενής φοβητσιάρης.

Φτιάξτε τις δικές σας διαφημίσεις για γνωστά ή φανταστικά προϊόντα με απίστευτες ιδιότητες.
Ψηφίστε την καλύτερη διαφήμιση.

Ποιος θα λιποθυμήσει καλύτερα;

Ποιος θέλει να κάνει τον θηριοδαστή;
Οι υπόλοιποι ας κάνουν τα λιοντάρια που κάνουν το νούμερό τους στο τσίρκο.

Κάποιος είναι μόνος στο σπίτι το βράδυ.
Ξαφνικά ακούγεται ένας θόρυβος σαν να έσπασε το παράθυρο.
Ο ήρωας μας φοβάται πολύ, έχει πανικοβληθεί.
Ο θόρυβος έρχεται όλο και πιο κοντά.
Στο τέλος ανακαλύπτει πως ήταν ο γάτος του.

Δώστε ένα θέμα στα παιδιά και πείτε τους να φτιάξουν το δικό τους ποίημα.

Χειμώνας. Στο συνέδριο των μικρών μάγων, μερικοί μικροί μάγοι προσπαθούν να φέρουν την άνοιξη πρόωρα.
Ζητήστε από τα παιδιά να φτιάξουν μια μικρή χορογραφία, ένα ποίημα ή μια τελετή με λίγα λόγια, που θα είναι η επίδειξη μαγείας της κάθε ομάδας.

Κάποιος που δεν μπορεί να μιλήσει, προσπαθεί απεγνωσμένα να ζητήσει βοήθεια σε μια ερημική τοποθεσία.

Πρέπει μόνο με νοήματα να τους πει, π.χ. πως το αυτοκίνητο του έπεσε σε γκρεμό και πως ο φίλος του είναι ακόμα μέσα παγιδευμένος και κινδυνεύει ή ότι κάποιος τον χτύπησε και τον έκλεψε.

Οι άλλοι δεν τον καταλαβαίνουν και τον φοβούνται.

Κάποιος φεύγει και αποχαιρετάει όλο του το σόι.

Περνώντας από πρόσωπο σε πρόσωπο, η συγκίνηση του μεγαλώνει, καταλήγοντας σε λυγμούς.

Τα παιδιά φτιάχνουν ένα συγκρότημα.

Βρίσκουν όνομα και τι όργανο παίζει ο καθένας.

Ετοιμάζουν μια μικρή στροφή από το πρώτο τους τραγούδι και το ερμηνεύουν.

Μοιράζουν αυτόγραφα!

Τα παιδιά αφηγούνται τις αγαπημένες τους ιστορίες.

Διαλέγουν κάποιες από αυτές για να τις παίξουν, χωρισμένοι σε μικρές ομάδες.

Αγόρια φωτογράφοι, κορίτσια μοντέλα και το αντίστροφο.

Ας παίξουμε γνωστά παραμύθια μέχρι τη μέση και ας αλλάξουμε το τέλος τους.

Τα παιδιά χωρίζονται σε ομάδες και διαλέγουν ένα παραμύθι.

Κάθε ομάδα καλείτε να το αλλάξει από ένα σημείο και μετά.

Τα παιδιά βλέπουν μια φωτογραφία (κατά προτίμηση με πάνω από 4 πρόσωπα) και καλούνται να την ζωντανέψουν .

Εξερευνούν ποιοι θα μπορούσαν να είναι και τι θα μπορούσαν

να λένε αυτοί οι άνθρωποι.

Σκηνές από ένα γηροκομείο.

Χωρίζονται τα παιδιά σε ομάδες και φωτίζουν κάποιο συγκεκριμένο γεγονός, π.χ οι ηλικιωμένοι που θυμούνται τα νιάτα τους ή κάνουν πάρτι ή αποφασίζουν να τιμωρήσουν την άκαρδη διευθύντρια κ.λπ.

Ο Α είχε ένα βιβλίο που κάποια στιγμή το άνοιξε και το βρήκε μουτζουρωμένο.

Νομίζει πως αυτό το έκανε ο Β.

Ο Β δεν γνωρίζει τίποτα.

Ο Γ ξέρει ότι δεν το έκανε ο Β (γιατί το έκανε αυτός) αλλά δεν τολμάει να το ομολογήσει.

Προσπαθεί όμως να μην κατηγορηθεί ο Β.

Προφορική εξέταση ενός μαθητή που είναι εντελώς αδιάβαστος και προσπαθεί να τα μπαλώσει.

Ένας κάνει το φωτογράφο και προσπαθεί να βγάλει μια φωτογραφία.

Αυτός που φωτογραφίζεται συνεχώς κουνιέται.

Τα παιδιά ετοιμάζουν ένα ολόκληρο τηλεοπτικό πρόγραμμα.

Το κανάλι μας θα έχει σίγουρα ειδήσεις, μετεωρολογικό δελτίο, διαφημίσεις, συνεντεύξεις, περιγραφή ποδοσφαιρικού αγώνα, κάποιο σίριαλ, εκπομπές μαγειρικής κ.λπ.....

Βρισκόμαστε σε ένα άγνωστο μέρος.

Κάνει απίστευτη ζέστη και είμαστε εξαντλημένοι γιατί περπα-

τάμε ώρες και διψάμε πολύ. Ξαφνικά βλέπουμε ένα ποτάμι.
Όλο λαχτάρα πίνουμε νερό και ξεδιψάμε.

Ένα κορίτσι κάνει τη διευθύντρια κάποιας εταιρείας.
Έχει καλέσει όλους τους υπαλλήλους της στο σπίτι για φαγητό.
Ένας ένας οι καλεσμένοι έρχονται και κάθονται γύρω από το τραπέζι.

Η διευθύντρια είναι πολύ αυστηρή και οι υπάλληλοι (τα υπόλοιπα παιδιά της ομάδας) δεν νιώθουν άνετα.

Η διευθύντρια καμαρώνει για την μαγειρική της.

Το φαγητό σερβίρεται. Είναι απαίσιο!!! Δεν τρώγεται!!!

Προσοχή! Η διευθύντρια δεν πρέπει να καταλάβει τίποτα για να μην αρχίσει τις απολύσεις!

Συνέντευξη για μια ληστεία ή ένα ατύχημα που έγινε στη γειτονιά σας.

Ο ρεπόρτερ και οι μάρτυρες.

Κάποιος κουβαλάει κάτι βαρύ· είναι πτώμα από την κούραση, έτοιμος να καταρρεύσει. Ξαφνικά βλέπει ένα παιδί να κινδυνεύει π.χ. από ένα αυτοκίνητο.

Μαζεύει τις τελευταίες του δυνάμεις και ορμάει να το σώσει.

Ταξιδιώτες στον χρόνο φτάνουν στην παρούσα μέρα από το μέλλον ή το παρελθόν.

Μια παρέα παρακολουθεί τηλεόραση.

- α) Κάτι δραματικό
- β) Κάτι πολύ αστείο
- γ) Κάτι τρομαχτικό

δ) Έναν αγώνα ποδοσφαίρου

Άφιξη σε έναν άγνωστο πλανήτη. Συνάντηση με εξωγήινο.
Φτιάχνουμε φανταστικούς διάλογους.

Αγώνες ξιφασκίας.

Διαλέγουμε μια απλή φράση,

π.χ. Καλημέρα Γιωργάκη, τι κάνεις;

Δεν έχεις σχολείο σήμερα;

Παίζουμε τη φράση με διάφορους χαρακτήρες π.χ. νευρικός,
δειλός, ψηλομύτης, μια κουτσομπόλα κ.λπ.

Τώρα δοκιμάζουμε τα συναισθήματα.

Κάποιος είναι πολύ θλιμμένος, κάποιος άλλος πολύ χαρούμε-
νος κ.λπ.

Πώς θα μιλήσουν αυτοί;

Αλλάζουμε τις καταστάσεις. Κάνει πολύ κρύο, έχει καύσωνα,
έχει πολύ φασαρία, γίνεται σεισμός κ.λπ.

Τα παιδιά δημιουργούν μικρές χορογραφίες πάνω σε συγκεκριμένα θέματα, π.χ. η θάλασσα, το τρένο, ο ήλιος που βασι-
λεύει.....

Θυμηθείτε!!!

Οι μύθοι του Αισώπου παίζονται εύκολα και ευχάριστα από τα παιδιά.

Διαβάστε την ιστορία, μοιράστε ρόλους και δώστε τους λίγο χρόνο να τις ετοιμάσουν.

Παίξτε σκηνές από παραμύθια!

Η μυθολογία είναι πηγή έμπνευσης για μικρές ιστορίες!

Απαγγείλετε ποιήματα με όσο πιο ωραία φωνή μπορείτε.
Κάνει καλό στην υγεία.

Γελάστε και κλάψτε όλοι μαζί! Είναι ανακουφιστικό!

Τραγουδήστε!

Ένας-ένας, δυο-δυο, όλοι μαζί χορωδία, τραγουδήστε!
Φτιάχνει το κέφι και τονώνει την αυτοπεποίθηση.

Ιστορίες για δραματοποίηση

Πρόκειται για ευχάριστα παραμύθια και ιστορίες, κατάλληλα δομημένες, ώστε να αποτελέσουν το νοηματικό και αφηγηματικό πλαίσιο, μέσα από το οποίο θα ξεπηδήσει το αντίστοιχο θεατρικό δρώμενο.

Μπορούμε να οδηγήσουμε τα παιδιά να μπουν στη διαδικασία να δράσουν δραματικά, «να παίξουν», βοηθώντας τα με διάφορες ερωτήσεις να εμβαθύνουν στην ιστορία.

Η εξερεύνηση των ρόλων και των συνθηκών σε κάθε ιστορία είναι ανεξάντλητη.

Όσο το παιδί ανταποκρίνεται θετικά, τόσο το βοηθάμε να δημιουργήσει όλο και περισσότερες δραματικές λεπτομέρειες..

Σε κάθε ιστορία υπάρχουν οδηγίες, οι οποίες αφ' ενός χρησιμεύουν ως έτοιμο υλικό για την διαδικασία της δραματοποίησης της συγκεκριμένης ιστορίας και αφ' ετέρου δίνουν ιδέες και τεχνικές δραματοποίησης που μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατ' επιλογήν.

Ο ΣΤΕΦ ΚΑΙ Ο ΤΣΕΦ

Ο Στεφ και ο Τσεφ βγαίνουν για πρώτη φορά από τη μυρμηγκοφωλιά τους στον κήπο και περνούν ένα «διαφορετικό» καλοκαίρι. Μπορούν δυο μυρμηγκία να περάσουν το καλοκαίρι τους παριστάνοντας τα τζιτζίκια;

* Διαβάστε την ιστορία· δώστε ρόλους και ζητήστε να αυτοσχεδιάσουν πάνω στους διάλογους που άκουσαν.

«Έφτασε το καλοκαίρι!» φώναξε ο Αλί στα αδέρφια του καθώς έτρεχε με το ποδήλατό του στον κήπο.

«Τρέχα να δεις κάτι υπέροχες πεταλούδες», είπε μαλακά η Άιντα για να μη τις τρομάξει.

«Πω πω τι φωτεινά και χαρούμενα χρώματα!»

Γεμάτος ενθουσιασμό ο Βαϊντ, έτρεξε στις πεταλούδες που πετούσαν πάνω από τα λουλούδια.

Ήθελε να τις δει από κοντά.

Σκόνταψε όμως σε μια πέτρα του κήπου, έχασε την ισορροπία του και κρατήθηκε από ένα μικρό κλαδί λεμονιάς που βρισκόταν δίπλα του, για να μην πέσει.

Όλη αυτή η αναστάτωση έκανε δυο πουλιά που τα λέγανε πάνω στο δέντρο να πετάξουν μακριά ταραγμένα και τέσσερις πεταλούδες να φύγουν για τον διπλανό κήπο.

«Α όχι!» έκανε απογοητευμένος ο Βαϊντ, «δεν το ήθελα αυτό, συγγνώμη αν σας τρόμαξα», είπε στα πουλιά και στις πεταλούδες.

Δεν ήξερε ότι υπήρχαν και άλλοι που τρόμαζαν μαζί του.

Όταν σκόνταψε, βρισκόταν δίπλα σε μια μυρμηγκοφωλιά και τη στιγμή εκείνη, άνοιγε τη πόρτα της μετά από έναν ολόκληρο

χειμώνα για να βγουν τα μυρμήγκια έξω.

Ο φύλακας της πόρτας μόλις που είχε βγάλει τις κεραίες του έξω από την φωλιά όταν ένοιωσε μια αναστάτωση.

«Όλοι πίσω!» είπε και έκλεισε ξανά την πόρτα.

Ξαναδοκίμασαν να ανοίξουν την πόρτα μετά από ώρα, όταν τα παιδιά ήταν στο σπίτι και έπαιζαν με τα παιχνίδια τους.

Αφού σιγουρεύτηκαν πως δεν υπάρχει κίνδυνος, άρχισαν να βγαίνουν το ένα πίσω από το άλλο.

Με το που βγήκαν άρχισαν αμέσως δουλειά.

Μόνο δυο μικρά μυρμηγκάκια ο Στεφ και ο Τσεφ δεν ήξεραν τι πρέπει να κάνουν και κοίταζαν απορημένα αλλά και γεμάτα θαυμασμό.

Ήταν βλέπετε το πρώτο τους καλοκαίρι που έβγαιναν από την μυρμηγκοφωλιά και όλα τους έκαναν εντύπωση.

Κοίταζαν τα άλλα μυρμήγκια που έτρεχαν εδώ κι εκεί κάτω από τον ήλιο ψάχνοντας για τροφή, κοίταζαν τα πολύχρωμα λουλούδια που γέμιζαν τον κήπο αρώματα, κοίταζαν τις πεταλούδες και τις μέλισσες να περιτριγυρίζουν τα λουλούδια, κοίταζαν τον γαλάζιο ουρανό που τους σκέπαζε, κοίταζαν, κοίταζαν και δεν χόρταιναν τα ματάκια τους.

«Τα φανταζόσουν ποτέ όλα αυτά;» ρώτησε ο Τσεφ.

«Υποψιάζομαι ότι θα δούμε και θα μάθουμε πολλά αυτό το καλοκαίρι», απάντησε ο Στεφ.

Δεν πρόλαβε να τελειώσει τη φράση του και η δασκάλα των μυρμηγκιών τα πλησίασε.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Λοιπόν μικρά μου, πώς σας φαίνεται ο κήπος;

ΣΤΕΦ

Τόσα χρώματα, τόσες μυρωδιές!

ΤΣΕΦ

Όλα φαίνονται τόσο όμορφα κάτω από τον γαλάζιο ουρανό!

ΔΑΣΚΑΛΑ

Χαίρομαι που είστε ευχαριστημένα.

Να ξέρετε όμως, πως υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι στον κήπο ειδικά για δυο μικρά μυρμηγκάκια όπως εσείς.

ΣΤΕΦ

Δεν μπορώ να φανταστώ τίποτα κακό μέσα σ' αυτήν την ομορφιά!

ΔΑΣΚΑΛΑ

Κι όμως θα πρέπει να είστε πολύ προσεχτικά.

Αλλά γι' αυτά θα σας μιλήσω αργότερα.

Άλλωστε εγώ θα είμαι η δασκάλα σας για όλο το καλοκαίρι.

ΤΣΕΦ

Τι ωραία!

Χρειαζόμαστε κάποιον να μας πει τι να κάνουμε.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Γι' αυτό ακριβώς ήρθα, για να σας μάθω!

Ποιος θα μου πει τώρα, τι βλέπει να κάνουν τα άλλα μυρμηγκια; Κοιτάξτε προσεχτικά πριν απαντήσετε.

ΣΤΕΦ

(σηκώνει το χέρι του) Κυρία, κυρία να το πω!

ΔΑΣΚΑΛΑ

Ας μας πει ο Στεφ.

ΣΤΕΦ

Κάνουν βόλτες κάτω από τον ήλιο.

Κάνουν ηλιοθεραπεία! Αυτό είναι!

Έτσι λοιπόν αποκτάμε αυτό το ωραίο μαύρισμα που έχουμε ε-
μείς τα μυρμήγκια!

ΔΑΣΚΑΛΑ

Χμ.....όχι ακριβώς.....για παρατήρησε πιο καλά!

ΤΣΕΦ

Κυρία, κυρία εγώ!!! Το βρήκα!!!

ΔΑΣΚΑΛΑ

Πες το Τσεφ.

ΤΣΕΦ

Ξεκινάνε για πικ-νικ! Το κατάλαβα γιατί αρκετοί κουβαλάνε το φαγητό τους!

ΔΑΣΚΑΛΑ

Πω πω αυτά τα μυρμηγκάκια δεν ξέρουν τίποτα!

Λοιπόν μικρά μου πρέπει να σας πω πως ούτε ηλιοθεραπεία

κάνουν, ούτε για πικ νικ πάνε. Εμείς τα μυρμήγκια δουλεύουμε
όλο το καλοκαίρι για να ζήσουμε καλά το χειμώνα!

ΣΤΕΦ

Περνάμε δηλαδή όλο το καλοκαίρι δουλεύοντας;

ΔΑΣΚΑΛΑ

Βεβαίως.

ΤΣΕΦ

Τι κρίμα!

ΔΑΣΚΑΛΑ

Δεν πρέπει να το λέτε αυτό.

Θυμηθείτε τις κρύες μέρες του χειμώνα μέσα στην ζεστή μур-
μηγοφωλιά. Δεν μας έλειψε τίποτα.

ΣΤΕΦ

Η αλήθεια είναι ότι είχαμε από όλα.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Είχαμε από όλα γιατί είχαμε φροντίσει να τα μαζέψουμε το κα-
λοκαίρι. Εντάξει παιδιά;

ΤΣΕΦ

Εντάξει κυρία, καταλάβαμε!

ΣΤΕΦ

Εμείς τα μυρμήγκια δουλεύουμε όλο το καλοκαίρι και απολαμ-
βάνουμε το χειμώνα.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Μπράβο παιδιά! Είμαι πολύ περήφανη για εσάς!

Περιμένετε τώρα εδώ να στείλω κάποιον να σας πάρει στην ο-
μάδα του και να σας δείξει τι ακριβώς πρέπει να κάνετε.

Εμείς θα τα ξαναπούμε αργότερα πάλι.

ΣΤΕΦ

Μάλιστα κυρία.

ΤΣΕΦ

Ευχαριστούμε κυρία.

Έφυγε λοιπόν η δασκάλα και ο Στεφ και ο Τσεφ περίμεναν όπως τους είχε πει να κάνουν.

Τότε ήταν που ο μεγάλος Μπάμπουρας του κήπου τούς πλησίασε. «Γεια σας μπόμπιρες», είπε με ψεύτικη ευγένεια και τους χτύπησε και τους δυο μαζί με τα πόδια του ελαφρά στην πλάτη.

Τα δυο μυρμηγκάκια φοβήθηκαν λίγο.

Όσο κι αν προσπαθούσε να κάνει το συμπαθητικό και το φιλικό ο Μπάμπουρας, η βραχνή του φωνή και τα χέρια του που κολούσαν, τον πρόδιδαν πάντα.

Είχε βλέπετε την κακή συνήθεια να έχει συνέχεια ένα σβώλο από γλυκά μαζί του και να μασουλάει από αυτόν όλη την ώρα.

Γύρναγε όλη μέρα εδώ κι εκεί και μάζευε ό,τι ζαχαρωτό έβρισκε.

Δεν χρειάζεται βέβαια να πούμε πως τα δόντια του ήταν χάλια.

Οι τρόποι του δε, ήταν χειρότεροι από τα δόντια του.

Λίγοι στον κήπο ανέχονταν τον χαρακτήρα του, έτσι ο Μπάμπουρας δεν είχε και πολλές παρέες.

Άλλωστε λίγο πολύ ήταν γνωστό σε όλους πως ο Μπάμπουρας συνεχώς δημιουργούσε προβλήματα.

Ο Στεφ και ο Τσεφ όμως δεν το ξέρανε και ψέμα στο ψέμα ο Μπάμπουρας κατάφερε να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους.

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

(μιλάει με βραχνή φωνή και μασουλάει συνεχώς)

Ποια είναι τα ονοματάκια σας μικρά μου;

ΣΤΕΦ

Στεφ και Τσεφ.....

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Στεφ και Τσεφ.....πολύ χαριτωμένα ονόματα.

Σας είδα έτσι μόνα σας και είπα μήπως μπορώ να βοηθήσω.

ΤΣΕΦ

Περιμένουμε κύριε.

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Και σαν τι περιμένετε δηλαδή;

ΣΤΕΦ

Κάποιον απ' την ομάδα μας να έρθει να μας πάρει να ξεκινήσουμε τη δουλειά!

ΤΣΕΦ

Είναι το πρώτο μας καλοκαίρι έξω από τη φωλιά και δεν ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε, χρειαζόμαστε καθοδήγηση.

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Καθοδήγηση;
Και δεν το λέτε τόση ώρα;
Και τι κάνουμε εμείς εδώ;
Τσάμπα τα πήραμε τα πτυχία;

ΣΤΕΦ

Είστε δάσκαλος;

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Καθηγητής του πανεπιστημίου παρακαλώ!
Δάσκαλος των δασκάλων!

ΤΣΕΦ

Τι τυχεροί που είμαστε που μιλάμε μαζί σας!

ΣΤΕΦ

Και τι μάθημα κάνετε κύριε;

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Χμ.....διδάσκω τρόπους πώς να απολαμβάνει κανείς την ζωή του!
Να ζει ανέμελα και να μην τον νοιάζει τίποτα.

ΤΣΕΦ

Ωραίο ακούγεται!

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Αν θέλετε μπρω να σας δείξω· να γίνετε μαθητές μου.

ΣΤΕΦ

Πολύ ευγενικό εκ μέρους σας αλλά μας έχει ήδη αναλάβει άλλη δασκάλα.

ΤΣΕΦ

Όπως σας είπαμε περιμένουμε να έρθουν να μας πάρουν.

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Για να σας μάθουνε πώς να δουλεύετε όλο το καλοκαίρι;

ΣΤΕΦ

Ναι...

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Και αν εγώ αναλάβανα να σας μάθω πώς να αποφύγετε τη δουλειά και να την περάσετε φίνα όλο το καλοκαίρι, τι θα λέγατε;

ΤΣΕΦ

Μπορεί να γίνει αυτό;

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Βεβαίως και μπορεί, τι λέμε τόση ώρα;

ΣΤΕΦ

Τι πρέπει να κάνουμε, πείτε μας;

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Σίγουρα δεν έχετε δει ποτέ σας τα τζιτζίκια.

ΤΣΕΦ

Όχι, αφού σας είπαμε πως πρώτη φορά, βγήκαμε από τη μυρμηγκοφωλιά μας.

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Α, λοιπόν τα τζιτζίκια είναι οι τυχεροί του καλοκαιριού. Όλο το καλοκαίρι την περνάνε αραχτοί πάνω σε ένα δέντρο και λιάζονται.

Πώς σας φαίνεται να το κάνετε κι εσείς αυτό;

ΣΤΕΦ

Ακούγεται τέλειο, μας πώς μπορεί να γίνει;

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Είναι απλό.

Τα τζιτζίκια βγάζουν και αφήνουν εδώ κι εκεί τις φορεσιές τους.

Θα διαλέξουμε δυο που θα σας πάνε, θα τις φορέσετε ωραία-ωραία και θα πάτε στον διπλανό κήπο που δεν σας ξέρει κανείς να παραστήσετε τα τζιτζίκια.

Ελάτε μαζί μου...

ΤΣΕΦ

Και η δασκάλα μας που είπε να περιμένουμε;

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Μη σας απασχολεί καθόλου, αυτό δεν είναι πρόβλημα.

Θα στείλω κάποιον να την ειδοποιήσει.

Θα χαρεί πολύ όταν μάθει πως σας ανέλαβα εγώ.

ΣΤΕΦ/ΤΣΕΦ

Ευχαριστούμε πολύ! Είστε τόσο καλός!

Πήρε λοιπόν ο Μπάμπουρας τον Στεφ και τον Τσεφ στο βάθος του κήπου και τους έδωσε να φορέσουν τα ρούχα του τζιτζικα. Μόλις τα μυρμηγκάκια έβαλαν τις φορεσιές και κοιτάχτηκαν, έβαλαν τα γέλια.
«Η διασκέδαση άρχισε» φώναξε ο Μπάμπουρας και έβαλε στο στόμα του μια μεγάλη μπουκιά γλυκού.
«Τι κάθεστε λοιπόν, πηγαίνετε να απολαύσετε τον ήλιο.»

Μια και δυο λοιπόν τα μυρμηγκάκια ξεκίνησαν για το διπλανό κήπο. Όταν έφτασαν, χωρίς να χάσουν καιρό, βρήκαν ένα όμορφο δέντρο και ανέβηκαν στον κορμό του.

Ξάπλωσαν εκεί, έκλεισαν τα μάτια και πάνω που άρχισε γλυκά-γλυκά να τα παίρνει ο ύπνος, τα πλησίασε γεμάτο περιέργεια ένα μεγάλο τζιτζίκι.

ΤΖΙΤΖΙΚΙ

Ποιοι είστε εσείς; Από πού έρχεστε;

ΣΤΕΦ

Εεε...εμείς είμαστε.....εεε.....δυο...εεε.....

ΤΣΕΦ

Δυο τζιτζίκια είμαστε.....εεε.....που ήρθαμε.....εεε...

ΣΤΕΦ

Από το διπλανό κήπο ήρθαμε...εεε...γιατί.....

ΤΣΕΦ

Γιατί είχε πολύ φασαρία εκεί και αποφασίσαμε να μετακομίσουμε.

ΣΤΕΦ

Δεν νομίζω να σας πειράζει;

ΤΖΙΤΖΙΚΙ

Να μας πειράζει; Μα τι λέτε τώρα;

Μεγάλη μας χαρά να σας έχουμε μαζί μας.

Και για να γνωριστούμε καλύτερα πάμε να πούμε όλοι μαζί ένα τραγουδάκι.

Ωχ! Τι ήταν αυτό τώρα;

Ο κύριος Μπάμπουρας δεν τους είχε πει τίποτα για τραγούδια. Τα δυο μυρμηγκάκια τα έχασαν και δεν ήξεραν τι να κάνουν, γιατί βέβαια δεν ήξεραν να τραγουδούν.

Τραγουδάγε ο τζίτζικας και όλο τους κοίταζε μες στα μάτια και κάτι σαν να καταλάβαινε.

Όσο πιο βαθιά στα μάτια τους κοίταζε, τόσο αυτά τα έχαναν και φαινόταν το ψέμα τους.

Κάποια στιγμή ο τζίτζικας σταμάτησε απότομα το τραγούδι, πλησίασε τους δυο φίλους και τράβηξε τις τζίτζικοφορεσιές από πάνω τους.

«Ντροπή σας», είπε ο τζίτζικας, «να φύγετε και να μη ξανάρθετε εδώ!»

Με κατεβασμένο το κεφάλι ο Στεφ και ο Τσεφ βγήκαν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν από τον κήπο. Και ποιος φαντάζεστε πως ήταν ο πρώτος που είδαν;

Ο Μπάμπουρας!

ΣΤΕΦ

Μας κατάλαβαν!

ΤΣΕΦ

Όχι μόνο μας κατάλαβαν αλλά μας μάλωσαν κιόλας!

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Τα άκουσα όλα.

Μα πού να το φανταστώ ότι δεν ξέρετε να τραγουδάτε!

ΣΤΕΦ

Μα εμείς...

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Εσείς δεν ξέρετε τίποτα μου φαίνεται.

Πηγαίνετε τώρα αμέσως να βρείτε δάσκαλο να σας κάνει μαθήματα τραγουδιού.

ΣΤΕΦ

Μα....

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Μετά θα σας δώσω δυο καινούριες φορεσιές τζιτζικα και θα δοκιμάσετε σε άλλο κήπο αυτή τη φορά.

Ελπίζω να μη τα κάνετε πάλι σαλάτα και μετανιώσω που σας διάλεξα για μαθητές μου.

ΣΤΕΦ/ΤΣΕΦ

Θα προσέξουμε πολύ κύριε.....

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Τι κάθεστε λοιπόν και με κοιτάτε κουτορνίθια!
Πηγαίνετε!

ΣΤΕΦ

Δεν ξέρουμε πού να βρούμε δάσκαλο τραγουδιού, κύριε.

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Πω πω μπελά που βρήκα με αυτούς τους δυο!

ΤΣΕΦ

Συγνώμη κύριε...

ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ

Τέλος πάντων, τι να σας κάνω, είμαι βλέπετε και καλόκαρδος.
Ακούτε τον κότσυφα που τραγουδάει;
Αυτόν να πάτε να βρείτε και να τον παρακαλέσετε να σας κάνει
μαθήματα.
Εγώ θα σας περιμένω εδώ.

ΣΤΕΦ

Σας υποσχόμαστε ότι θα τα καταφέρουμε!

Ούτε που να το συζητήσει ο κότσυφας ότι θα έχανε
χρόνο για να μάθει δυο μυρμήγκια να τραγουδάνε.
Αυτός είχε οικογένεια, γυναίκα και παιδιά και όλη μέρα έτρεχε
να τους φροντίσει.
Όταν είχε ελεύθερο χρόνο, έδινε μαθήματα στα δικά του παι-
διά. Όχι, όχι δεν μπορούσε να ασχοληθεί μ' αυτούς.

«Μα πρέπει να μάθουμε να τραγουδάμε» είπαν οι δυο φίλοι.
«Λυπάμαι αλλά εγώ δεν μπορώ να σας βοηθήσω» απάντησε ο
κότσουφας.

Απογοητευμένοι ο Στεφ και ο Τσεφ έκαναν να φύγουν.
Ο κότσουφας όμως που είχε καλή καρδιά, λυπήθηκε πολύ που
τους είδε να φεύγουν έτσι στεναχωρημένοι.

Πιστεύοντας πως για να έχουν τέτοια λαχτάρα να μάθουν να
τραγουδούν αγαπούν τις καλές τέχνες και μη μπορώντας να
φανταστεί πως για όλα αυτά φταίει ο μπάμπουρας, αποφάσισε
να τους βοηθήσει.

«Θα πάτε να βρείτε εκ μέρους μου το γάτο της γειτονιάς»
τους λέει, «και να του πείτε πως για προσωπική χάρη του ζη-
τώ να σας μάθει να τραγουδάτε.»

Έτσι και έγινε.

Ευτυχώς, ο γάτος που τριγυρνούσε μόνος του και έδινε συναυ-
λίες τα βράδια στις τaráτσες και τις μάντρες δεν είχε κανένα
πρόβλημα να τους πάρει μαζί του.

Μέσα σε λίγες νύχτες ο Στεφ και ο Τσεφ είχαν μάθει να βγά-
ζουν τέτοιες κορώνες που μαζί με τον γάτο, σαν τρίο, σίγουρα
θα μπορούσαν να έχουν μεγάλη επιτυχία.

Τότε ήταν που ο Μπάμπουρας εμφανίσθηκε ξανά.

Τους τράβηξε κοντά του, κόλλησε το πρόσωπό του στο δικό
τους και είπε:

«Καταπληκτικό! Ποιος το περίμενε! Μα εσείς είστε μεγάλα τα-
λέντα!

Προσέξτε όμως καλά, μην τα θαλασώσετε πάλι.

Πηγαίνετε γρήγορα σε έναν κήπο και το νου σας, μη σας καταλάβουν.

Πάρτε τις τζιτζικοφορεσιές σας. Γρήγορα είπα! Ακόμα εδώ είστε; Αν αποτύχετε κι αυτή τη φορά και σας ξαναπετάξουν έξω από τον κήπο, θα χάσω τελείως την υπομονή μου μαζί σας και ίσως να μην πάρετε ποτέ πτυχίο. Καταλάβατε;»

Τρέχοντας έφυγαν οι δυο φίλοι.

Την ίδια ώρα, ο Βαϊντ, ο Αλί και η Άιντα γυρνούσαν από το σχολείο.

Έτρεχε μπροστά ο Βαϊντ όταν τους είδε να διασχίζουν το δρόμο, φορώντας τα ρούχα του τζιτζικα.

Άρχισε να φωνάζει:

«Παιδιά, τρέξτε να δείτε δυο περίεργα τζιτζίκια που...», δεν πρόλαβε όμως να ολοκληρώσει και γλίστρησε σε κάτι νερά.

Τα αδελφια του έτρεξαν να τον βοηθήσουν.

Ο Στεφ και ο Τσεφ βρήκαν την ευκαιρία να κρυφτούν. Όταν έφυγαν τα παιδιά άρχισαν πάλι να τρέχουν και μέχρι να βρουν κήπο και να ανέβουν σε δέντρο δεν σταμάτησαν ούτε λεπτό.

Στο τέλος ιδρωμένοι από το τρέξιμο και το βαρύ ντύσιμο σκαρφάλωσαν πάνω στα κλαδιά μιας ελιάς.

Πριν προλάβουν να πάρουν ανάσα τους πλησίασε ένα γέρικο τζιτζίκι, με μακριά άσπρα γένια.

ΤΖΙΤΖΙΚΙ

Ποιοι είστε εσείς; Από πού έρχεστε;

ΣΤΕΦ

Εεε...εμείς είμαστε.....εεε.....δυο...εεε.....

ΤΣΕΦ

Δυο τζίτζικια είμαστε.....εεε.....που ήρθαμε.....εεε...

ΣΤΕΦ

Από το διπλανό κήπο ήρθαμε...εεε...γιατί.....

ΤΣΕΦ

Γιατί είχε πολύ φασαρία εκεί και αποφασίσαμε να μετακομίσουμε.

ΣΤΕΦ

Δεν νομίζω να σας πειράζει;

ΤΖΙΤΖΙΚΙ

Να μας πειράζει; Μα τι λέτε τώρα;

Μεγάλη μας χαρά να σας έχουμε μαζί μας.

Και για να γνωριστούμε καλύτερα πάμε να πούμε όλοι μαζί ένα τραγουδάκι.

ΤΣΕΦ

Ε, ναι, γιατί όχι.....εεε.....τι λες κι εσύ Στεφ;

ΣΤΕΦ

Εεε.....βεβαίως.....εεε.....πολύ ευχαρίστως!

Συγχωρήστε μας μόνο παρακαλώ γιατί είμαστε λίγο βραχνιασμένοι.

Άρχισε να τραγουδά ο τζίτζικας, τζί τζί τζί τζί τζί,

μπήκαν και τα δυο μυρμηγκάκια, αφού πρώτα ξεροκατάπιαν δυο τρεις φορές. Μισοοοοοουυυυύ!!!!

Τζι, τζι, τζι, τζι, τζι!!!!..... Μισοοοοοουυυυύ!!!!

Τζι, τζι, τζι, τζι, τζι...τραγούδαγε ο τζίτζικας και όλο τους κοίταζε μες στα μάτια γιατί κάτι σαν να καταλάβαινε.

Συνέχιζε όμως να τραγουδά.

Και μαζί του, τι να κάνουν, συνέχιζαν και τα μυρμηγκάκια.

Τζι, τζι, τζι, τζι, τζι!!!!..... Μισοοοοοουυυυύ!!!!

Στο τέλος, ο τζίτζικας σταμάτησε απότομα το τραγούδι και τους κοίταξε βαθιά στα μάτια.

Κατάλαβε πως δεν ήταν τζίτζικια αλλά μυρμηγκια που παριστάνανε τα τζίτζικια αλλά νόμιζε κι αυτός όπως ο κότσυφας, πως όλα αυτά τα κάνουνε γιατί έχουν πάθος με το τραγούδι.

«Δε θα τους μαρτυρήσω, σκέφτηκε, είναι καλοί μπορεί να κάνουν καριέρα», τους πλησίασε λοιπόν και τους είπε:

«Ωραίες φωνές! Καλό καλοκαίρι, φίλοι μου και να περάσετε καλά!»

Επιτέλους μετά από τόσες δοκιμασίες τα κατάφεραν!

Μπορούσαν επιτέλους να απολαύσουν τον ήλιο ελεύθερα!

Σίγουρα ο κύριος Μπάμπουρας θα ήταν πολύ περήφανος γι' αυτούς!

Η αλήθεια ήταν πως ο Μπάμπουρας δεν το έμαθε ποτέ, γιατί εκείνη τη μέρα αρρώστησε βαριά από τα πολλά γλυκά και δεν ξανασηκώθηκε ποτέ πια από το κρεβάτι του.

Δεν μπόρεσε να ξαναπλησιάσει τους δυο μικρούς φίλους και έτσι εκείνοι πέρασαν αμέριμνοι το καλοκαίρι τους κάνοντας ηλιοθεραπεία και γατοτραγουδώντας.

Ο χειμώνας όμως δεν άργησε και πολύ να έρθει και κανείς δεν είχε προετοιμάσει γι' αυτό τον Στεφ και τον Τσεφ.

Πώς αλλάξανε έτσι ξαφνικά τα πράγματα δεν μπορούσαν να καταλάβουν.

Ο ήλιος ζέσταινε όλο και λιγότερο, οι μέρες ήταν μικρότερες από τις νύχτες, έβρεχε συνέχεια, τα φύλλα έπεφταν από τα δέντρα και μέσα σε όλα αυτά δεν έβλεπαν πουθενά τα τζιτζίκια για να ρωτήσουν τι πρέπει να κάνουν.

Και ο κύριος Μπάμπουρας; Τι έγινε ο κύριος Μπάμπουρας;

Την απάντηση τούς την έδωσε μια αράχνη που έτυχε να περνάει από κει και άκουσε να ρωτάνε για τον μπάμπουρα.

ΑΡΑΧΝΗ

Τώρα ο Μπάμπουρας!

Τι να σου κάνει τώρα ο Μπάμπουρας! Τα χάλια του έχει ο καημένος· έχει πέσει στο κρεβάτι και δεν μπορεί να σηκωθεί.

Από το σπίτι του έρχομαι.

Είπα να του υφάνω καμιά κουβερτούλα να μην παγώσει τώρα που έρχονται τα μεγάλα κρύα.

Θα το πιστέψετε;

Με μια καραμέλα στο στόμα τον βρήκα! Δεν βάζει μυαλό αυτός! Μόνος του, κανείς δεν πάει να τον δει.

Και γιατί να πάει;

Από τότε που τον ξέρω μόνο ψέματα λέει και μόνο μπερδέματα

δημιουργεί!

Ας είναι.....φεύγω τώρα γιατί έχω και δουλειές....

Έκαναν πολύ ώρα να μιλήσουν οι δυο φίλοι αφού έφυγε η αράχνη. Σκεφτόντουσαν.

Κάποια στιγμή ο Στεφ κοίταξε τον Τσεφ στα μάτια και είπε:

«Μας κορόιδεψε!»

Την επόμενη κιόλας στιγμή ήταν έξω από την μυρμηγκοφωλιά τους και χτυπούσαν την πόρτα.

«Ανοίξτε μας! Ανοίξτε μας!» φώναζαν.

Και να! Η πόρτα ευτυχώς άνοιξε και βρέθηκαν μπροστά στον φύλακα της φωλιάς.

ΦΥΛΑΚΑΣ

Τι φωνάζετε έτσι και μας χαλάτε την ησυχία;

Ποιοι είστε;

ΣΤΕΦ

Ο Στεφ και ο Τσεφ, γεννηθήκαμε εδώ.

ΤΣΕΦ

Ανοίξτε μας παρακαλώ να μπούμε, κρυώνουμε!

ΦΥΛΑΚΑΣ

Στεφ και Τσεφ, μάλιστα, για να δω... (κοιτάζει τα χαρτιά του) μάλιστα... βεβαίως, βεβαίως, εδώ γεννηθήκατε... μα τι βλέπω...!

ΣΤΕΦ

Λοιπόν τα χαρτιά μας είναι όλα εντάξει;

ΦΥΛΑΚΑΣ

Μια στιγμή! Πείτε μου σας παρακαλώ, τι κάνατε όλο το καλοκαίρι;

ΤΣΕΦ

Εεε.....τραγουδούσαμε πάνω σε ένα δέντρο στο διπλανό κήπο. Κάναμε τα τζιτζίκια!

ΣΤΕΦ

Είμαστε ξέρετε καλλιτέχνες και.....

ΦΥΛΑΚΑΣ

Όλο το καλοκαίρι δεν φέρατε ούτε ένα κομματάκι τροφή! Λυπάμαι πολύ δεν μπορώ να σας αφήσω να μπείτε!

ΣΤΕΦ

Σας παρακαλώ μη μας το κάνετε αυτό!

ΤΣΕΦ

Δεν φταίμε εμείς ο Μπάμπουρας μάς είπε να κάνουμε τα τζιτζίκια!

ΣΤΕΦ

Μας είπε πως δεν ήταν απαραίτητο να δουλέψουμε το καλοκαίρι.

Όλο και αγρίευε ο φύλακας με αυτά που άκουγε και ήταν έτοιμος να κλείσει την πόρτα όταν εμφανίσθηκε η πραγματική δασκάλα των δυο μικρών φίλων.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Στεφ! Τσεφ! Επιτέλους! Μα πού ήσασταν;

Γιατί δεν περιμένετε τότε όπως σας είπα:

ΤΣΕΦ

Δεν φταίμε εμείς.....

ΣΤΕΦ

Εμείς δεν ξέραμε και.....

ΔΑΣΚΑΛΑ

Μα εσείς τρέμετε!

Δεν χρειάζεται να πείτε τίποτα τώρα! Θα μου τα πείτε όλα μετά! Περάστε γρήγορα μέσα, να φάτε και να πιείτε κάτι ζεστό.

ΦΥΛΑΚΑΣ

Ξέρετε, κυρία δασκάλα, ο Στεφ και ο Τσεφ δεν δούλεψαν καθόλου όλο το καλοκαίρι.

Δυστυχώς δεν έχουν δικαίωμα να φάνε.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Δεν μπορούμε να τους αφήσουμε έξω στο κρύο.

Δεν νομίζω πως φταίνε για ό,τι έγινε.

ΦΥΛΑΚΑΣ

Μα υπάρχει νόμος για εμάς τα μυρμήγκια που λέει πως πρέπει να δώσεις για να πάρεις.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Σίγουρα θα βρούμε κάτι που θα μπορούν να κάνουν για τους υπόλοιπους ώστε να ξεπληρώσουν το φαγητό τους.

Στεφ, Τσεφ, περάστε μέσα!

Μερικούς μήνες μετά, μια παγωμένη Κυριακή του χειμώνα, ο Αλί, ο Βαΐντ και η Άιντα γύρναγαν στο σπίτι μετά από μια ωραία βόλτα με τους γονείς τους. «Παιδιά να πάρουμε πέτρες από το κήπο να παίξουμε πεντόβολα», είπε ο Άλι.

«Τέλεια ιδέα!» απάντησε η αδελφή του.

«Περιμένετε, διαλέγω πέτρες εγώ!» πετάχτηκε ο Βαΐντ και άρχισε αμέσως να ψάχνει.

«Γρήγορα» του είπε ο Αλί, «θα παγώσουμε».

«Παιδιά τρέξτε!!! Δεν θα το πιστέψετε», φώναξε ο Βαΐντ καθώς έσκυψε στο χώμα να πάρει μια πέτρα.

«Μέσα από αυτή την μυρμηγκοφωλιά ακούγονται νιαουρίσματα».

Η ΑΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΟΜΦΑΚΟΥ

Ο Γομφάκος ξεκινάει από την Οδοντογονία να πάει να βρει ένα παιδάκι που βγάζει καινούριο δόντι και τον περιμένει.

Φοβάται όμως και ανησυχεί πολύ για το μέλλον του.

Κι αν αρρωστήσει ή πάθει τίποτα κακό;

Τα παιδιά ακούνε όσα τους αφηγείται ο Γομφάκος, δραματοποιούν τα μέρη της ιστορίας που τους ζητάει, μιλάνε μαζί του, τον βοηθούν να ξεπεράσει τους φόβους του, ενώ συγχρόνως εμπλουτίζουν τις γνώσεις τους σχετικά με τα δόντια τους και την στοματική υγιεινή.

Σχεδιάζουμε μαζί με τα παιδιά ένα μεγάλο δόντι, πάνω σε άσπρο χαρτόνι.

Κόβουμε με ψαλίδι το δόντι που σχεδιάσαμε.

Κολλάμε ένα σφουγγαράκι, ένα μικρό ξύλο ή οτιδήποτε άλλο στην πίσω μεριά του χαρτονιού που θα μας χρησιμεύσει για να κρατάμε και να «παίζουμε» εύκολα την αυτοσχέδια χάρτινη φιγούρα μας.

Ο Γομφάκος είναι έτοιμος! Είναι όμως πολύ φοβισμένος και στεναχωρημένος.

Του ζωγραφίζουμε λοιπόν «κατεβασμένα» χείλη.

Η κατασκευή είναι απλή και δεν πρέπει να πάρει πάνω από λίγα λεπτά. Λίγο κόκκινο γκοφρέ χαρτί και κόλλα θα μας χρειαστούν για να αντικαταστήσουμε στο τέλος της ιστορίας τη θλιμμένη έκφραση του Γομφάκου με ένα μεγάλο χαμόγελο.

Θα μπορούσαν επίσης τα παιδιά να έχουν φτιάξει μια μέρα πριν μαζί με τη δασκάλα τους τον Γομφάκο με οποιοδήποτε υλικό ή να χρησιμοποιηθεί γαντόκουκλα.

Ο Γομφάκος «ζωντανεύει» και μιλάει με τη δική του φωνή.

Ανάμεσα στα λόγια του υπάρχει πάντα χώρος για αυτό που θέλουν να πουν ή να ρωτήσουν τα παιδιά. Χαρά του να συνομιλεί μαζί τους.

Τη συνομιλία του αυτή διευκολύνει όποτε χρειάζεται η αφηγήτρια.

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Γεια σας παιδιά! Είμαι ο Γομφάκος!
Αχ, πώς φοβάμαι! Πώς φοβάμαι!
Δεν ξέρω τι να κάνω ο καημένος!
Τι έπαθα! Να, κοιτάξτε με πώς τρέμω!
Ξέρετε πού πάω εγώ τώρα;
Στο άγνωστο! Στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα!
Αχ δεν αντέχω άλλο! Έτσι μου 'ρχεται να βάλω τα κλάματα.
(κλαίει).....

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ

Παιδιά πείτε του να μην κάνει έτσι!
Τι είναι αυτό που τόσο πολύ φοβάται;
Να μας το πει μήπως μπορούμε να τον βοηθήσουμε!

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Μακάρι να μπορούσατε να με βοηθήσετε!
Αλλά πολύ δύσκολο το βλέπω...
Λοιπόν ακούστε.....
Ξέρετε από πού έρχομαι;
Από την Οδοντογονία ! Εκεί ζουν όλα τα δόντια πριν πάνε να
ζήσουν μέσα στο στόμα κάποιου παιδιού.
Α! η Οδοντογονία είναι μια υπέροχη χώρα!
Περνούσα τέλεια εκεί! Εγώ δεν ήθελα να φύγω!
Τι μπορούσα να κάνω όμως;
Αφού το γράμμα που πήρα το έγραφε καθαρά.....
Ποιο γράμμα; Αυτό που έλεγε πως πρέπει να φύγω αμέσως α-
πό την Οδοντογονία...
Έγραφε: Αγοράκι έξι χρονών έβγαλε το παλιό δοντάκι!
Να πας επειγόντως να πάρεις την θέση του.

Από εκείνη την ώρα δεν μπορώ να ησυχάσω...
Φοβάμαι! Ποιο θα είναι αυτό το αγοράκι;
Θα με προσέχει άραγε; Ή μήπως όχι;
Μία φίλη μου, η Κοπτηρίτσα, δοντάκι κι αυτή όπως κι εγώ,
πριν από πολύ καιρό έφυγε από την Οδοντογονία για να πάει
να ζήσει στο στόμα ενός μικρού κοριτσιού.
Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι πέρασε εκεί!
Μου τα έγραφε η Κοπτηρίτσα κι εγώ τα διάβαζα και ανατρίχια-
ζα ολόκληρος!
Το κοριτσάκι αυτό, λέει, έτρωγε συνέχεια γλυκά και δεν έπλε-
νε συχνά τα δόντια του.
Έτσι κάθε βράδυ η φίλη μου η Κοπτηρίτσα δεχόταν επίθεση α-
πό χιλιάδες μικρόβια.
Μόλις έπεφτε να κοιμηθεί να ησυχάσει κι αυτή λίγο, αμέτρητα
πάνοπλα μικρόβια έπεφταν πάνω της με μανία.
Όσο πιο πολλά γλυκά είχε φάει το κοριτσάκι, τόσο περισσότε-
ρο δύναμη και περισσότερα όπλα είχαν τα μικρόβια.
Κι αν είχε πέσει στο κρεβάτι χωρίς να πλύνει τα δόντια της, ό-
πως πολλές φορές έκανε, η καημένη η Κοπτηρίτσα ήταν πια
τελείως ανυπεράσπιστη.
Αντιστεκόταν, πάλευε όσο μπορούσε.
Στο τέλος όμως δεν άντεξε άλλο. Αρρώστησε από τερηδόνα.
Άνοιξε μια τρύπα στο κορμάκι της!

Χωρίζουμε τα παιδιά σε ομάδες και τους ζητάμε να αναπαραστήσουν «το δράμα της Κοπτηρίτσας».

Ένα παιδί κάνει το δόντι και κάποια άλλα τα μικρόβια της οδοντικής μι-
κροβιακής πλάκας.

Η Κοπτηρίτσα μετά από μια κουραστική μέρα πέφτει για ύπνο.

Τα μικρόβια αρχίζουν να την κυκλώνουν απειλητικά.

Ζητάμε από την κάθε ομάδα να διαφοροποιήσει τον τρόπο που επιτίθενται τα μικρόβια και τον τρόπο που αμύνεται το δόντι, ανάλογα με τις οδηγίες μας.

Π.χ. σήμερα το κοριτσάκι έχει φάει πολλά γλυκά και δεν έχει πλύνει τα δόντια του, έτσι τα μικρόβια είναι περισσότερα και πιο δυνατά και η Κοπτηρίτσα μας εντελώς ανυπεράσπιστη.

Σε μια άλλη ομάδα το δόντι έχει όση δύναμη του χρειάζεται για να αποκρούσει τις επιθέσεις, αφού έχει πλυθεί σχολαστικά...κ.λπ...

Το παιχνίδι εξελίσσεται και διαρκεί όσο τα παιδιά ανταποκρίνονται ευχάριστα σ' αυτό.

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Έτσι λοιπόν η Κοπτηρίτσα τρύπησε και άρχισε να πονάει!
Μαζί μ' αυτήν άρχισε να πονάει και το κοριτσάκι που είχε την Κοπτηρίτσα στο στόμα της.

Πόνναγε, πόνναγε, πόνναγε!

Ξέρετε πώς πονάμε εμείς τα δοντάκια αν τρυπήσουμε; Πολύ!
Και τι λέτε να έκανε;

Αυτό ακριβώς!

Η μαμά της την πήγε στον οδοντογιάτρο.

Μα αυτή πού να κάτσει!

Γιατί φοβόταν τόσο, δεν μπορώ να καταλάβω;

Ο οδοντίατρος δεν θέλει να πονέσει κανένα παιδί,
να κάνει καλά εμάς τα δοντάκια θέλει.

Έτσι δεν είναι;

Για ελάτε τώρα να παίξουμε την «επίσκεψη στον οδοντίατρο»

Ένα παιδί παίρνει το ρόλο του παιδιού με το πρόβλημα στο δόντι και ένα άλλο κάνει τον οδοντογιάτρο.

Ζητάμε από κάθε ομάδα παιδιών που παίζει να διαφοροποιεί τους χαρα-

κτήρες του επεισοδίου.

(από το να κάθεται το παιδί άνετο και χαλαρό στην καρέκλα του οδοντία-
τρου έως να είναι τόσο ανήσυχος που να εμποδίζει την δουλειά του).

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Ελπίζω να μην πάω να μείνω σε κανένα παιδάκι που φοβάται
τον οδοντίατρο γιατί χάθηκα!

Καταλάβατε τώρα γιατί είμαι τόσο ανήσυχος;

Γιατί έχω ακούσει πολλά!

Αμ η άλλη η τρομερή ιστορία που κυκλοφορεί στην Οδοντογο-
νία για ένα παιδάκι που κάποιος συμμαθητής του το έσπρωξε
για αστείο και αυτό έπεσε και χτύπησε άσχημα το δοντάκι του,
τον Νεογιλάκο...

Τι αστείο ήταν αυτό, δεν μπορώ να καταλάβω.

Ο καημένος ο Νεογιλάκος! Πόσο υπέφερε!

Και ήταν μωρό ακόμα.

Για να μη πω για κάποιον άλλο που έτρωγε τόσο λαίμαργα και
δεν μάζαγε το φαγητό του, τόσο λαίμαργα.....

Για πάμε να το κάνουμε.

Πώς τρώει κάποιος που τρώει λαίμαργα;

Τόσο λαίμαργα έτρωγε λοιπόν που δεν μάζαγε το φαΐ του σχε-
δόν καθόλου, έτσι και το στομάχι του χαλούσε και δεν γύμναζε
τα ούλα του.

Γιατί ξέρετε βέβαια ότι μασώντας καλά την τροφή μας γυμνά-
ζουμε και τα ούλα μας.

Τα ούλα του κυρίου λαίμαργου λοιπόν χαλαρώσανε,

ξέρετε τι σημαίνει χαλαρώσανε;

Ξεσφίξανε, δεν μπορούσαν πια να κρατήσουν τα δόντια και κα-

Θώς τα ούλα δεν είχαν την δύναμη να κρατήσουν τα δόντια, τα δόντια τι έκαναν;

Σωστά! Έπεφταν!

Όλη η οδοντο-οικογένεια έπεσε και τσακίστηκε.

Ζωντανεύουμε το επεισόδιο.

Δύο παιδιά αναλαμβάνουν να παραστήσουν τον «κύριο» λαίμαργο την ώρα που τρώει και την μαμά του να τον συμβουλεύει.

Τι θα έλεγε άραγε η μαμά του λαίμαργου παιδιού κάθε φορά που θα το έβλεπε να τρώει;

Τα υπόλοιπα παιδιά σε δυάδες αυτοσχεδιάζουν κάνοντας τα ούλα που σιγά σιγά χαλαρώνουν και αφήνουν τα δόντια να πέσουν.

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Αχ! Δεν μπορώ!! Τι ταραχή!

Έτσι που σας βλέπω να κάνετε τα ούλα να μην μπορούν να κρατήσουν τα δόντια, μου έρχεται να βάλω τα κλάματα πάλι!

Δεν μπορώ να κρατηθώ! (κλαίει)

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ

Έλα Γομφάκο μου, μην κλαις!

Παιδιά πείτε του να μην κλαίει.....

Έχω μια ιδέα!

Θέλετε να τον βοηθήσουμε;.....Ναι; Ωραία!

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Θα με βοηθήσετε; Αλήθεια; Πώς όμως;

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ

Λοιπόν ακούστε!

Όλοι εμείς εδώ θα στείλουμε μήνυμα στο παιδάκι που θα πάρει τον Γομφάκο και θα του πούμε τι να κάνει για να τον προσέχει και τι δεν πρέπει να κάνει για να μην του αρρωστήσει.
Εντάξει παιδιά; Συμφωνείτε; Θα το κάνουμε;

Ζητάμε από τα παιδιά να πούνε τι νομίζουν ότι πρέπει να γνωρίζει το παιδί που θα αποκτήσει το καινούριο δοντάκι, ώστε αυτό να διατηρηθεί υγιές σε όλη του την ζωή.

Μαγνητοφωνούμε τις συμβουλές, τις προτροπές και τις υποδείξεις τους (στα παιδιά αρέσει να ακούνε την φωνή τους) ή τις γράφουμε σε ένα χαρτί.

Την κασέτα ή το γράμμα αναλαμβάνει η αφηγήτρια να το δώσει στο παιδί που θα «φιλοξενήσει» στο στόμα του τον Γομφάκο..

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Ευχαριστώ πολύ για τη βοήθεια! Δεν φοβάμαι πια!

Με όλες αυτές τις συμβουλές που θα ακούσει (ή θα διαβάσει) από εσάς, σίγουρα ο μικρός φίλος που θα με πάρει, θα με προσέχει...

Φεύγω! Βιάζομαι να πάω να τον βρω!

Περιμένετε όμως.....δεν μπορώ να πάω να τον βρω με αυτό το λυπημένο πρόσωπο! Δεν είμαι πια λυπημένος!

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ

Έχει δίκιο παιδιά ο Γομφάκος!

Ελάτε λοιπόν, να του φτιάξουμε ένα ωραίο χαμόγελο!

Με τη βοήθεια των παιδιών και με κόκκινο γκοφρέ χαρτί, κολλάμε πάνω στο ζωγραφιστό του στόμα ένα μεγάλο χαμόγελο.

ΓΟΜΦΑΚΟΣ

Ευχαριστώ και πάλι....Γεια σας!

Η ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Η λαϊκή αγορά μάς δίνει την ευκαιρία να μελετήσουμε χαρακτήρες και καταστάσεις.

Διαμορφώνουμε μαζί με τα παιδιά το χώρο, ώστε να δημιουργήσουμε την εικόνα μιας λαϊκής αγοράς.

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τραπέζια ή θρανία για πάγκους, χάρτινες κούτες για καφάσια, σακούλες, ταμπέλες και χαρτονομίσματα που θα φτιάξουμε με τα παιδιά και φωτογραφίες διάφορων προϊόντων.

Μπορούμε βέβαια απλά και μόνο να χρησιμοποιήσουμε τη φαντασία μας. Κάποια παιδιά διαλέγουν να κάνουν τους πωλητές της λαϊκής και κάποια άλλα τον κόσμο που κοιτάζει ή αγοράζει.

Αφού αφήσουμε λίγη ώρα τα παιδιά να αυτοσχεδιάσουν ελεύθερα πάνω στην λαϊκή αγορά τούς ζητάμε να παγώσουν την εικόνα.

Διαβάζουμε τους παρακάτω διάλογους, δίνουμε τους αντίστοιχους ρόλους σε δυο παιδιά και τους ζητάμε να αυτοσχεδιάσουν λεκτικά και σωματικά πάνω σε αυτούς.

**Η γιαγιά που δεν ακούει καλά αγοράζει πατάτες.
Στον πάγκο ο νευρικός κύριος Τάκης.**

Κ. ΤΑΚΗΣ

Για ελάτε, για ελάτε, εδώ η καλή πατάτα!
Όσο και να ψάξετε καλύτερη δε θα βρείτε!

ΓΙΑΓΙΑ

Πόσο τις έχεις τις πατάτες γιε μου;

Κ. ΤΑΚΗΣ

Εβδομήντα λεπτά το κιλό.

ΓΙΑΓΙΑ

Τι χυμό καλέ; Άκου χυμό! Τι άλλο θα ακούσουμε;
Βγάζει χυμό η πατάτα;

Κ. ΤΑΚΗΣ

Το κιλό λέω! Εβδομήντα λεπτά.

ΓΙΑΓΙΑ

Εβδομήντα επτά;

Κ. ΤΑΚΗΣ

Εβδομήντα!

ΓΙΑΓΙΑ

Πενήντα; Φτηνός είσαι. Βάλε μου δυο κιλά.

Κ. ΤΑΚΗΣ

A!!! Θα με σκάσεις γιαγιά! Εβδομήντα!
Εβδομήντα λεπτά το κιλό!

ΓΙΑΓΙΑ

Εβδομήντα; Ακριβός είσαι!

Κ. ΤΑΚΗΣ

Ακριβός; Θα αστειεύεσαι!
Κοίτα τι πατάτα έχω, δε θα βρεις καλύτερη.

ΓΙΑΓΙΑ

Τι να την κάνω μεγαλύτερη.
Μια χαρά πατάτα είναι αλλά ακριβή βρε παιδί μου!

Κ. ΤΑΚΗΣ

Α! Εσύ θα με τρελάνεις! Θεες;

ΓΙΑΓΙΑ

Ε; Τι έγινε χθες;

Κ. ΤΑΚΗΣ

Πατάτες λέω, Θεες;

ΓΙΑΓΙΑ

Τι;

Κ. ΤΑΚΗΣ

Πατάτες λέω, Θεες;

ΓΙΑΓΙΑ

Με εβδομήντα λεπτά το κιλό;

Όχι παλικάρι μου, καλά να είσαι να τις πουλήσεις όλες σου εύχομαι, αλλά εγώ θα κάνω τη βόλτα μου στη λαϊκή και θα ψάξω να βρω φτηνότερες.

Κ. ΤΑΚΗΣ

Γκρρρρ!!!!

ΓΙΑΓΙΑ

Τι είπες;

Η κυρία Βιβή είναι λίγο άρρωστη σήμερα.
Θέλει πορτοκάλια.
Τα πουλάει ο ευγενικός Φώτης.

ΦΩΤΗΣ

Εδώ τα καλά πορτοκάλια! Ζουμερά και όλο χυμό!
Καλημέρα κυρία Βιβή!
Να σας δώσω σακούλα να διαλέξετε;

Κ. ΒΙΒΗ

Βάλε μου εσύ αγόρι μου, αν μπορείς, σε παρακαλώ.

ΦΩΤΗΣ

Αν μπορώ; Και βέβαια! Πόσα ναβάλω;

Κ. ΒΙΒΗ

Δυο κιλά σήμερα μόνο, Φώτη μου.
Δεν αισθάνομαι πολύ καλά και δεν θα ήθελα να σηκώσω πολύ βάρος.

ΦΩΤΗΣ

Δεν αισθάνεστε καλά; Μήπως θα μπορούσα να βοηθήσω;

Κ. ΒΙΒΗ

Όχι, ευχαριστώ. Δεν είναι τίποτα, μόνο μια μικρή αδιαθεσία.

ΦΩΤΗΣ

Ίσως δεν έπρεπε να βγείτε από το σπίτι.

Κ. ΒΙΒΗ

Δυστυχώς, δεν είχα κανέναν να με βοηθήσει με τα ψώνια και

αναγκάστηκα να βγω.

ΦΩΤΗΣ

Έτοιμα τα πορτοκάλια σας!

Μόλις πάτε σπίτι, στύψτε να πιείτε ένα χυμό και θα γίνετε περδίκι. Ο χυμός τους είναι φάρμακο.

Κ. ΒΙΒΗ

Σ' ευχαριστώ!

ΦΩΤΗΣ

Μπορείτε αν θέλετε να τα αφήσετε εδώ, να κάνετε τα υπόλοιπα ψώνια σας και να περάσετε να τα πάρετε όταν τελειώσετε. Και μη μου στεναχωριέστε, κυρία Βιβή μου, εγώ θα πω στον συνάδελφο να προσέχει τον πάγκο μου και θα σας βοηθήσω να τα πάτε μέχρι το σπίτι σας.

Κ. ΒΙΒΗ

Σ' ευχαριστώ πολύ! Τι ευγενικός που είσαι!

Η Ρούλα ψωνίζει για το πάρτι της το βράδυ.

Είναι πολύ χαρούμενη.

Αγοράζει σαλάτες από ένα νεαρό αγόρι τον Βάσια.

Ο Βάσια έχει λίγους μήνες που ήρθε από τη Ρωσία.

ΡΟΥΛΑ

Καλημέρα!

ΒΑΣΙΑ

Καλημέρα κορίτσι! Σήμερα όλα φρέσκα και ωραία! Διάλεξε ό,τι θες!

ΡΟΥΛΑ

Θα μου βάλεις αυτά τα μαρούλια;

ΒΑΣΙΑ

Έβαλα. Εντάξει;

ΡΟΥΛΑ

Περίμενε, αυτά είναι μόνο η αρχή!
Σήμερα θα πάρω πολλές σαλάτες.

ΒΑΣΙΑ

Κατάλαβα σήμερα πολλές σαλάτες. Σήμερα εσύ πολύ κόσμο.

ΡΟΥΛΑ

Μπράβο το βρήκες! Σήμερα έχω πάρτι, θα έρθουν οι φίλοι μου να γιορτάσουμε τα γενέθλιά μου.
Αποφασίσαμε να έχουμε μόνο σαλάτες για φαγητό.

ΒΑΣΙΑ

Μόνο σαλάτες, καλό!

ΡΟΥΛΑ

Ναι, πολλές διαφορετικές σαλάτες, δεν είναι ωραία ιδέα;

ΒΑΣΙΑ

Είναι φρέσκο και μπορείς να χορεύεις και να διασκεδάσεις όσο θες, δεν είναι βαρύ είναι.....

ΡΟΥΛΑ

Είναι ελαφρύ γεύμα και ότι πρέπει για πάρτι, σωστά.
Εντάξει τώρα, πήρα ό,τι ήθελα.
Τι σου χρωστάω;

ΒΑΣΙΑ

Πέντε ευρώ.
Πάρτι δικό μου, Ρωσία, γενέθλια δικά μου, μητέρα μου,
τόσο πολύ φαΐ, μαμά ωραία φαγητά, όμως τόσα πολλά και βαρύ
καταλαβαίνεις, κανένας μετά, μουσική έπαιζε, κανένας μετά
δεν χόρευε.

ΡΟΥΛΑ

Καταλαβαίνω γιατί και η δική μου μαμά αν μου μαγειρεύε για το
πάρτι, θα γλείφαμε τα δάχτυλα μας, δε λέω, αλλά θα παίρναμε
και τρία κιλά ο καθένας.

ΒΑΣΙΑ

Ναι, αυτό λέω!

ΡΟΥΛΑ

Ευχαριστώ πολύ. Γεια σου!

ΒΑΣΙΑ

Γεια σου κορίτσι! Χρόνια πολλά!

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Ταξίδι στο διάστημα, οι φανταστικές μηχανές, οι αστροναύτες και οι εξωγήινοι, γοητεύουν τα παιδιά και τα παρασέρνουν στην «εξερεύνηση των εκφραστικών τους μέσων».

Διαβάστε γι' αυτήν τη φανταστική βόλτα και ζήστε μαζί με τα παιδιά αυτήν την εξερεύνηση.

Οι σημειώσεις σάς δίνουν ιδέες για τα σημεία της ιστορίας που μπορείτε να δραματοποιήσετε.

Οι μικροί μας επιστήμονες μετά από εξαντλητική δουλειά στο εργαστήριό τους δημιουργήσαν μια διαστημο-μηχανή. Με αυτή την μηχανή θα μπορέσουν επιτέλους να ταξιδέψουν στο διάστημα.

Ας φανταστούμε.....

Πώς είναι αυτή η διαστημο-μηχανή;

Προτρέπουμε τα παιδιά να συνεργαστούν, να ανταλλάξουν ιδέες και με τα σώματά τους να φτιάξουν μια μηχανή.

Μπορούν επίσης να χωριστούν σε μικρές ομάδες 3-4 ή 5 παιδιών. Η κάθε ομάδα θα δημιουργήσει και θα παρουσιάσει στους άλλους τη δική της μηχανή.

Αν τα παιδιά δυσκολεύονται να φτιάξουν μόνα τους τη διαστημο-μηχανή τους, ο εμπνευστής της ομάδας, ας είναι έτοιμος να βοηθήσει.

Μερικές ιδέες:

α) Στοιχίζουμε τα παιδιά δεξιά και αριστερά.

Από τη θέση αυτή σηκώνουν και ενώνουν τα χέρια, σχηματίζοντας μιαν αψίδα.

Οι αστροναύτες περνάνε από κάτω.

Όταν βγουν «απέναντι» έχουν φτάσει στο διάστημα.

- β) Σχεδιάζουμε με μια κιμωλία έναν κύκλο στο πάτωμα.
Μερικά παιδιά ξαπλώνουν τα πόδια τους ακουμπούν την περιφέρεια του κύκλου (σαν να είναι ο κύκλος ένας μικρός ήλιος και τα σώματα των παιδιών οι ακτίνες του).
Οι αστροναύτες στέκονται όρθιοι μέσα στον κύκλο.
Όταν η διαστημο-μηχανή ξεκινάει, οι αστροναύτες σιγά σιγά χαμηλώνουν, ενώ τα παιδιά που είναι ξαπλωμένα σηκώνουν το σώμα τους ώστε να βρεθούν στην καθιστή θέση.
Από αυτήν τη θέση απλώνουν τα χέρια και κλείνουν μέσα τους τους αστροναύτες. Το ταξίδι αρχίζει.
Όταν φτάσουν στον προορισμό τους, μαζεύουν τα χέρια, ξαπλώνουν πάλι πίσω και οι αστροναύτες σηκώνονται όρθιοι, έτοιμοι για εξερεύνηση.
- γ) Όρθια σε κύκλο τα παιδιά που σχηματίζουν την μηχανή κρατούνται από το χέρι.
Οι αστροναύτες βρίσκονται στη μέση.
Η διαστημο-μηχανή ξεκινάει και τα παιδιά κινούνται δεξιόστροφα και αριστερόστροφα.

Πώς ακούγεται η διαστημο-μηχανή που φτιάξαμε; Τι ήχο βγάζει;

Ζητάμε από τα παιδιά να παράγουν διάφορους ήχους και να αποφασίσουν ποιος ταιριάζει καλύτερα στη μηχανή μας.

Όταν καταλήξουμε πώς θα παρουσιάσουμε τη διαστημο-μηχανή μας, κάποια παιδιά σχηματίζουν με το σώμα τους τη μηχανή και κάποια άλλα αναλαμβάνουν να τη «στελεχώσουν».

Έτοιμοι; Φύγαμε!

Φτάσαμε!

Αμέσως μετά την προσγείωση όλοι γινόμαστε αστροναύτες.

Προσγειωθήκαμε λοιπόν κάπου. Πού;

Ζητάμε από τα παιδιά να βρουν όνομα στο πλανήτη που έφτασαν.
(Είναι σημαντικό να θέτουμε ερωτήσεις στα παιδιά και να χρησιμοποιούμε τις ιδέες τους).

Πάμε για εξερεύνηση!

Χωρίζονται σε μικρές ομάδες και σαν αστροναύτες εξερευνούν τον άγνωστο πλανήτη.
Τι βρίσκουν;

Μπορούμε να σκορπίσουμε στο χώρο φωτογραφίες ή διάφορα «αγνώστου προελεύσεως αντικείμενα» (γνωστά μας αντικείμενα που θα έχουμε τροποποιήσει ή κατασκευές πρόχειρες με γκοφρέ χαρτί).

Μπορούμε ακόμα να ενθαρρύνουμε τα παιδιά να παρουσιάσουν με λεκτικό αυτοσχεδιασμό τα ευρήματα αυτής της εξερεύνησης.

Πώς θα περιέγραφαν αυτό που βρήκαν;

Με τι μοιάζει;

Σε τι θα μπορούσε να χρησιμεύει;

Ζητάμε από τους «αστροναύτες» όλα αυτά να τα καταγράψουν στο διαπλανητικό τους ημερολόγιο.

(χρήση μαγνητοφώνου)

Ξαφνικά οι αστροναύτες βλέπουν μια άσπρη γραμμή να χωρίζει το χώρο στα δύο.

Ο εμπυχωτής απλώνει μια άσπρη κλωστή στο πάτωμα ή τη σχεδιάζει με κιμωλία.

Τι υπάρχει άραγε πέρα από την άσπρη γραμμή;
Να περάσουν «απέναντι» ή όχι;
Κάποιοι από τους αστροναύτες δεν συμφωνούν να περάσουν τη γραμμή γιατί φοβούνται, κάποιοι άλλοι θέλουν να την περάσουν αλλά αφού πρώτα ελέγξουν καλά τον χώρο, ενώ μερικοί είναι τόσο περιεργοί που σχεδόν δεν κρατιούνται.
Συμβούλιο λοιπόν!

Ζητάμε από τα παιδιά να πάρουν θέση.
Ποιοι θέλουν να περάσουν την άσπρη γραμμή; Γιατί;
Ποιοι δε θέλουν; Γιατί;
Θέλει κανείς να πει κάτι άλλο;

Αποφασίζουν να περάσουν την άσπρη γραμμή
ή αποφασίζουν να μην περάσουν την άσπρη γραμμή.

Μόλις οι αστροναύτες περάσουν την άσπρη γραμμή,
(ή μόλις κάνουν να γυρίσουν πίσω),
όλα αλλάζουν και θαμπώνουν, σαν να περάσανε σε έναν άλλο κόσμο.
Πυκνή ομίχλη σκεπάζει τα πάντα.
Ακούγεται μια μουσική και οι αστροναύτες αρχίζουν να χα-
σμουριούνται.
Ένας ένας, σιγά σιγά, πέφτουν σε βαθύ ύπνο.

Τα παιδιά το κάνουν, πέφτουν και «αποκοιμούνται».

Έρχονται οι εξωγήινοι!

Ας τους φανταστούμε...

Πειραματιζόμαστε με τη μορφή και τη γλώσσα των εξωγήινων.

Ακούμε τις ιδέες των παιδιών και τα βοηθάμε να δημιουργήσουν όσο πιο περίεργους και ασυνήθιστους εξωγήινους μπορούν.

Θα μπορούσε π.χ. ο κάθε εξωγήινος να αποτελείται από τρία παιδιά.

Το κάθε παιδί αναλαμβάνει και έναν ιδιαίτερο ρόλο στο σώμα του εξωγήινου.

Το ένα είναι τα μάτια του, το άλλο το σύστημα που τον βοηθάει να κινείται και το τρίτο η φωνή του.

Οι εξωγήινοι ανακαλύπτουν τους κοιμισμένους αστροναύτες.

«Δεν πρέπει να μείνουν πολύ ώρα ακόμα πέρα από την άσπρη γραμμή γιατί τότε δε θα ξυπνήσουν ποτέ».

«Πρέπει να τους σώσουμε όσο πιο γρήγορα μπορούμε.»

«Εμπρός όλοι μαζί να διαλύσουμε την ομίχλη που φέρνει ύπνο», λένε.

Πώς θα τα πούνε αυτά στη γλώσσα τους;

Πώς θα διαλύσουν οι εξωγήινοι την «υπνωτική ομίχλη»;

Δίνουμε διάφορες ιδέες στα παιδιά, όπως να φυσήξουν, να ρίξουν αντι-υπνωτική σκόνη, να τραγουδήσουν το «ξυπνηροτραγουδο», και ακούμε τις δικές τους ιδέες.

Αφού αποφασίσουν με τι τρόπο θα αφυπνίσουν τους κοιμισμένους αστροναύτες, οι εξωγήινοι περνάνε την άσπρη γραμμή και το κάνουν.

Σιγά σιγά οι αστροναύτες ξυπνάνε.

Μόλις βλέπουν τους εξωγήινους τρομάζουν πολύ.

«Μην τρομάζετε, δε θέλουμε να σας κάνουμε κακό, θέλουμε να

γίνουμε φίλοι σας», λένε οι εξωγήινοι.

Τα παιδιά που παίζουν τους εξωγήινους προσπαθούν χωρίς να μιλήσουν «ανθρώπινα» να δώσουν στους αστροναύτες να καταλάβουν αυτό που τους λένε.

Όταν οι αστροναύτες συνειδητοποιήσουν ότι δεν κινδυνεύουν, ευχαριστούν τους εξωγήινους που τους έσωσαν τη ζωή και αρχίζουν να ρωτούν διάφορα πράγματα.

Τις απαντήσεις που παίρνουν τις καταγράφουν στο διαπλανητικό τους ημερολόγιο (μαγνητόφωνο).

Πώς τρώνε οι εξωγήινοι;

Πώς κάνουν μπάνιο;

Έχουν σχολεία για τα παιδιά τους;

Πώς πηγαίνουν από το ένα μέρος στο άλλο;

Έχουν αυτοκίνητα;

Έχουν λουλούδια;

Υπάρχει πόλεμος στον πλανήτη τους;

Τι άλλο; (τα παιδιά αστροναύτες ρωτούν ό,τι άλλο θέλουν)

Στα παραπάνω οι αστροναύτες ρωτούν μιλώντας τη γλώσσα μας και συγχρόνως με παντομίμα προσπαθούν να καταλάβουν οι εξωγήινοι τις ερωτήσεις.

Αφού καταλάβουν οι εξωγήινοι απαντούν στη γλώσσα τους προσπαθώντας επίσης με παντομίμα να γίνουν κατανοητοί στους αστροναύτες.

Οι αστροναύτες καταγράψανε τα πάντα στο διαπλανητικό τους ημερολόγιο και ήρθε η ώρα να φύγουν, να γυρίσουν πίσω στη γη.

Αποφασίζουν να ανταλλάξουν δώρα με τους εξωγήινους.

Τι δώρα είναι αυτά;

Το κάθε παιδί μπορεί να ζωγραφίσει το δώρο του και να το δώσει στον καινούριο φίλο του ή να το παρουσιάσει με λεκτικό αυτοσχεδιασμό.

Ανταλλάσσουν λοιπόν τα δώρα τους και είναι έτοιμοι για να αποχαιρετιστούν.

Τότε οι εξωγήινοι λένε: «Δεν μπορείτε να φύγετε έτσι!

Δεν μπορείτε να φύγετε αν δε χορέψουμε όλοι μαζί!

Αυτό είναι το έθιμό μας!

Αποχαιρετούμε τους φίλους με μουσική και χορό!»

Βάζουν μουσική και χορεύουν όλοι μαζί.

ΒΑΚΗΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙ

Αυτή είναι μια ιστορία με τον Βάκη, που ήταν ένα τόσο δα μικρό βατραχάκι.

Διαβάστε το παραμύθι και ζητήστε από τα παιδιά να το αφηγηθούν με δικά τους λόγια.

Μια μέρα ο Βάκης βγήκε μόνος του στο δάσος βόλτα και πηδούσε εδώ και κει ευτυχισμένος.

Ξαφνικά σταμάτησε.

Ένας περίεργος θόρυβος ερχόταν από μακριά.

«Τι σαματάς είναι αυτός που ακούω;» είπε,

«πάω αμέσως να δω τι συμβαίνει».

Τόσο περίεργο και τολμηρό ήταν!

Άρχισε λοιπόν να τρέχει προς τη φασαρία με κάτι απίθανα σάλτα φωνάζοντας:

«Ό,τι και να συμβαίνει, κανείς να μην ανησυχήσει,

ο Βάκης ο Σούπερ-βατραχάκης,

το πρόβλημα θα λύσει!

Ζητήστε από τα παιδιά να “δώσουν” την παραπάνω εικόνα αυτοσχεδιάζοντας σωματικά και λεκτικά.

Πώς βρέθηκε κάτω από έναν κορμό δέντρου δεν κατάλαβε ποτέ. Πονούσε τόσο, που η φωνή του δεν έβγαине όσο κι αν προσπαθούσε να φωνάξει δυνατά για βοήθεια.

Το δέντρο που έπεσε πάνω του χτύπησε άσχημα τα δύο πίσω του πόδια.

Δεν μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο από το να περιμένει να το βρουν.

Ευτυχώς, αυτό δεν άργησε να γίνει.

Η μεγάλη αρκούδα του δάσους πέρασε από εκεί όπως κάθε μέρα γυρνώντας από τη δουλειά της.

Πρώτα είδε το γέρικο δέντρο πεσμένο, με τα κλαδιά του στο χώμα.

Μετά άκουσε τους αναστεναγμούς του Βάκη.

Μέσα σε λίγα λεπτά είχε σπρώξει τον κορμό του δέντρου, είχε ελευθερώσει το βατραχάκι, το κρατούσε στα μεγάλα χέρια της και έτρεχε για το βατραχονοσοκομείο του δάσους.

Χωριστείτε σε ομάδες και ζητήστε από την κάθε ομάδα να φανταστεί τον διάλογο ανάμεσα στην μεγάλη αρκούδα και τον Βάκη.

«Μη φοβάσαι μικρό μου», είπε η αρκούδα, και μετά ρώτησε «μα πώς το έπαθες αυτό;»

«Δεν ξέρω πώς το έπαθα, ξέρω όμως ότι έμαθα εκτός από περίεργο και τολμηρό να είμαι και προσεχτικό», είπε το μικρό βατραχάκι και μετά λιποθύμησε.

Η μεγάλη αρκούδα του δάσους έφτασε όσο πιο γρήγορα μπορούσε στο νοσοκομείο των βατραχιών.

Ο Βάκης έμεινε στο βατραχονοσοκομείο πολλές μέρες.

Όλες αυτές τις μέρες η οικογένειά του και οι φίλοι του ήταν δίπλα του.

Στην αρχή πονούσε πολύ, ένοιωθε κουρασμένος και είχε χάσει το κέφι του.

Οι φίλοι του δεν άντεχαν να τον βλέπουν έτσι αδύναμο στο κρεβάτι και προσπαθούσαν όσο μπορούσαν να τον κάνουν να νιώσει καλύτερα.

Ζητάμε από τα παιδιά να αυτοσχεδιάσουν την επίσκεψη των φίλων του Βάκη στο νοσοκομείο.

Ποιοι είναι αυτοί οι φίλοι που ήρθαν να τον δουν;

Πως νιώθουν που ο Βάκης είναι ανήμπορος στο κρεβάτι;

Τι κάνουν για να νιώσει καλύτερα;

Τι του λένε;

Ο Βάκης τι λέει; Πώς αισθάνεται;

Τι θυμάται από το ατύχημα του; κ.λπ.

Οι γονείς του και οι γιατροί τον φρόντιζαν με αγάπη και στοργή. Έτσι δεν άργησε να ξαναβρεί το κουράγιο του και να γίνει πάλι ζωηρός.

Οι γιατροί τα είχαν χάσει μαζί του.

Όλοι στο νοσοκομείο αγαπούσαν τον Βάκη και θαύμαζαν τη χαρά του για τη ζωή.

Οι γιατροί του βατραχονοσοκομείου σκέφτηκαν πολύ πώς να τον βοηθήσουν.

Σκέφτηκαν, σκέφτηκαν, σκέφτηκαν, και στο τέλος αποφάσισαν.

«Ένα ζευγάρι παπούτσια-ελατήρια!» φώναξε ένας από τους καλύτερους γιατρούς του νοσοκομείου, «αυτό θα λύσει το πρόβλημα του!»

Άρχισαν λοιπόν να φτιάχνουν ένα ζευγάρι παπούτσια με ελατήρια ειδικά για τον Βάκη.

Μέρες ολόκληρες δούλευαν γι' αυτά ώσπου επιτέλους μια μέρα τα παπούτσια ήταν έτοιμα.

Πρωί πρωί με μεγάλη αγωνία ο γιατρός τα έδωσε στον Βάκη να τα φορέσει.

«Ω! τι θαύμα!» «Ευχαριστώ γιατρέ!»

«Μπορώ και πάλι να πηδάω!» «Μα τι λέω!»

«Με αυτά τα παπούτσια ελατήρια μπορώ και πηδάω πιο ψηλά από πριν!» φώναζε καθώς πηδούσε πάνω κάτω μέσα στο δωμάτιο χαρούμενος.

Τόση ήταν η χαρά του που μπορούσε να κάνει και πάλι μεγάλα και ωραία άλματα, που συνέχισε να πηδάει για ώρες.

Όταν σταμάτησε, ευχαρίστησε ξανά τους γιατρούς, χαιρέτησε όλους στο νοσοκομείο και έφυγε ευτυχισμένος για το σπίτι.

Πόσο χαιρότανε που θα έβλεπε ξανά το σπίτι του!

Την άλλη μέρα πέρασαν οι φίλοι του για να τον πάρουν να πάνε όλοι μαζί στο σχολείο. Τόσο πολύ τους είχε λείψει!

Στο δρόμο έλεγαν αστεία, μάζευαν λουλούδια και τραγουδούσαν. Τραγουδούσαν ένα τραγούδι που το είχαν σκαρώσει όλοι μαζί παρέα και κάθε φορά που το έλεγαν τους έφτιαχνε το κέφι.

Το τραγούδι αυτό έλεγε:

Κουάξ κουάξ κουάξ

η ζωή είναι ωραία

κουάξ κουάξ κουάξ

με τους φίλους μου παρέα

κουάξ κουάξ κουάξ

τριγυρνάω μέσα στο δάσος

κουάξ κουάξ κουάξ

και στα σάλτα είμαι άσος!

Ζητάμε από τα παιδιά να παίξουν τον Βάκη και τους φίλους του και τα βοηθάμε να βρουν μια μελωδία για το τραγούδι τους και να φτιάξουν μια μικρή χορογραφία.

Όταν η κεφάτη παρέα έφτασε στο σχολείο, τα περισσότερα βατραχάκια ήταν ήδη εκεί.

Ένα βατραχάκι όταν είδε τα μεγάλα παπούτσια-ελατήρια του Βάκη γέλασε και ένα άλλο έκανε ένα πήδο πίσω φοβισμένο.

Οι φίλοι του Βάκη μαζεύτηκαν τριγύρω του σαν να ήθελαν να τον προστατεύσουν, αυτός όμως πήδησε με θάρρος ανάμεσα στα παιδιά και ρώτησε:

«Τι είναι αυτό που κάνει κάποιους να μη νιώθουν καλά με μένα; Μήπως επειδή αντί για πίσω πόδια όπως όλοι σας έχω παπούτσια-ελατήρια;»

Κανένα βατραχάκι δεν απάντησε, μόνο αυτό που γέλασε κατέβασε το κεφάλι και ο Βάκης συνέχισε:

«Εγώ έχω όρεξη να ζήσω τη βατραχοζωή μου και δε θα με εμποδίσουν τα παπούτσια-ελατήρια.»

«Θα δυσκολέψουν κανέναν από εσάς να κάνουμε παρέα;

«Μόνο κάποιος χαζός θα άφηνε ένα ζευγάρι παπούτσια ελατήρια να τον εμποδίσουν να χαρεί την παρέα σου»,

είπε μια μικρή βατραχίνα και με ένα σάλτο βρέθηκε δίπλα του.

Αμέσως μετά όλα τα βατραχάκια βρέθηκαν γύρω από τον Βάκη. Κοιτάχτηκαν για λίγο σιωπηλά και μετά σαν να συνεννοήθηκαν με τα μάτια άρχισαν όλοι μαζί να τραγουδούν.

Κουάξ κουάξ κουάξ
η ζωή είναι ωραία
κουάξ κουάξ κουάξ

με τους φίλους μου παρέα
κουάξ κουάξ κουάξ
τριγυρνάω μέσα στο δάσος
κουάξ κουάξ κουάξ
και στα σάλτα είμαι άσος!

«Μετά το σχολείο, λέω να πάμε να ξαπλώσουμε πάνω στα νού-
φαρα της λίμνης, κάτω από τον ήλιο», είπε ο μικρός βατραχά-
κος που γέλασε όταν πρωτοείδε τον Βάκη, «κάτω από τον ήλιο
και πάνω στο νούφαρο είσαι πάντα
λίγο πιο σοφός».

Και αυτό έκαναν.

Ζητήστε να αναπαράγουν όλη την σκηνή στο σχολείο

ΓΙΑΤΙ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ Ο ΣΙΜΟΣ;

Ο Σίμος δεν αντέχει να αποχωριστεί το πρώτο του νεογιλό δόντι, όταν αυτό πέφτει.

Θέλει να το κρατήσει μαζί του για πάντα και αρνείται να δεχτεί, ότι δεν θα το έχει πια.

Κρυφά απ' όλους φυλάει το παλιό δοντάκι του μέσα σ' ένα σπιρτόκουτο.

Ώσπου κάποιο βράδυ ονειρεύεται.....

Το μεγαλύτερο μέρος του παραμυθιού μπορεί να δραματοποιηθεί. Ζωντανεύοντας την ιστορία του Σίμου, θα δοθεί η ευκαιρία στα παιδιά να «παίξουν» με το άγχος του αποχωρισμού και να υποδυθούν ότι το ξεπερνούν με επιτυχία.

Αφηγηθείτε ανά επεισόδιο το παραμύθι και πείτε στα παιδιά να εμπλουτίσουν την αφήγηση με «παίξιμο», αυτοσχεδιασμούς και δραματοποιήσεις διαλόγων..

Ακολουθήστε τις οδηγίες ή επιλέξτε άλλους τρόπους για να παίξετε με την ιστορία.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΠΡΩΤΟ

Μια κρύα, σκοτεινή και βροχερή μέρα που φυσούσε πολύ, ο Σίμος γύρισε από το σχολείο.

Η μητέρα του, όπως κάθε μέρα, ετοίμασε το τραπέζι και εκείνος κάθισε να φάει.

Μασούσε αργά και προσεχτικά το φαγητό του όταν ξαφνικά ένιωσε πως κάτι περίεργο συμβαίνει μέσα στο στόμα του, κάτι σαν.....

Αυτό ήταν! Ο Σίμος κατάλαβε.....

Ένα δόντι, κάθε φορά που μασούσε, πήγαινε πέρα δώθε, κουνιόταν!

Φτιάξτε την εικόνα μιας κρύας βροχερής μέρας στο δρόμο.
Μια ομάδα παιδιών κτυπάει ελαφρά τα δάκτυλα κάπου ώστε να παράγει ήχο βροχής.
Άλλα παιδιά φυσάνε με διαφορετική ένταση για να κάνουν τον αέρα.
Κάποια άλλα παριστάνουν τους περαστικούς στο δρόμο.
Άλλοι έχουν ομπρέλα και άλλοι δεν έχουν.
Άλλοι είναι ντυμένοι πιο ζεστά και άλλοι λιγότερο.
Ανάμεσά τους ο Σίμος γυρνάει από το σχολείο.

Είναι χαρούμενος ή όχι όταν γυρνάει ο Σίμος από το σχολείο; Γιατί;
Η μητέρα του ετοιμάζει το τραπέζι. Κάτι του λέει. Τι;
(να πλύνει τα χέρια του ή ρωτάει πώς ήταν η μέρα του στο σχολείο, κ.λπ.)
Ο Σίμος κάθετα να φάει. Τι φαγητό έχουν; Του αρέσει ή όχι;
Κοιτάζει έξω από το παράθυρο. Βρέχει ακόμα;

Ξαφνικά κάτι νιώθει στο στόμα του.
Τι σκέφτεται όταν καταλαβαίνει πως ένα του δόντι κουνιέται;
Πώς αντιδράει;

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ήρθε λοιπόν ο καιρός να χάσει το πρώτο του δοντάκι.
Από τη μητέρα του και τη δασκάλα του στο σχολείο, ήξερε ήδη ότι στη θέση των δοντιών που έχει τώρα, θα έρθουν καινούργια ολοκαίνουρια δοντάκια.
Όμως αυτό δεν μπορούσε να το χωνέψει!
Εκείνος αγαπούσε και πρόσεχε τα δόντια του, όπως ακριβώς του είχαν πει να κάνει. Όλα τα δόντια του.
Πώς μπορούσε τώρα να αποχωριστεί ένα από αυτά;
Α όχι, όχι δεν μπορούσε.....
Αποφάσισε να μην αφήσει αυτό το δοντάκι να πέσει.

Ένα παιδί παίζει τη δασκάλα που μιλάει στην τάξη για τη σημασία της στοματικής υγιεινής.

Τι θα έλεγε;

Τα υπόλοιπα παιδιά ακούν.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΡΙΤΟ

Όμως λίγες μέρες μετά δάγκωσε ένα μήλο και.....

Ωχ όχι!! Έπεσε!

Η μητέρα του μόλις είχε γυρίσει από τα ψώνια και είδε τον Σίμο με βουρκωμένα μάτια να σφίγγει κάτι μέσα στην φούχτα του και το μήλο μισοφαγωμένο, αφημένο πάνω στο τραπέζι.

Ρώτησε να μάθει τι συμβαίνει και είναι τόσο στεναχωρημένος ο γιος της.

Μόλις έμαθε τι είχε συμβεί χαμογέλασε, και είπε:

«Όταν ήμουν παιδί συνήθιζα να πετάω κάθε δοντάκι που έχανα στα κεραμίδια και έλεγα:

«Πάρε ποντικέ το δόντι μου και δώσ' μου σιδερένιο, να κοκκαλίζω το κουκί και το παξιμαδένιο».

«Αν θέλεις μπορείς να κάνεις κι εσύ το ίδιο».

Ο Σίμος απάντησε ότι θα το σκεφτεί.

Αυτοσχεδιάστε ότι ενώ τρώτε ένα μήλο σάς πέφτει ένα δόντι.

Ένα παιδί παίζει την μητέρα και ένα άλλο κάνει τον Σίμο.

Ζητήστε από τα παιδιά να παίξουν τον παραπάνω διάλογο

μητέρας – Σίμου.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Την άλλη μέρα στο σχολείο ρώτησε το φίλο του τον Ιγκόρ αν είχε χάσει κι εκείνος κάποιο δοντάκι και τι έκανε.

Ο Ιγκόρ είπε, ότι ήδη του είχε πέσει ένα δόντι και ότι ένα ακό-

μα κουιόταν.

Ο Ιγκόρ ήταν από τη Ρωσία και εκεί λέει, όταν ένα παιδί χάσει ένα δόντι το ρίχνουν στις στάχτες που έχουν μείνει στο τζάκι.

Η συμμαθήτριά τους η Παρί που άκουσε αυτά που έλεγαν τους είπε ότι στο Ιράν όταν ένα παιδί χάνει ένα δόντι το βάζουν κάπου ψηλά και περιμένουν να έρθει ο κόρακας να το πάρει. «Αν θες», του είπε η Παρί «πάμε μαζί να βρούμε ένα μέρος κάπου ψηλά, να το αφήσουμε, πλάκα δεν θα 'χει;»

Ο Ιγκόρ ενθουσιάστηκε και είπε πως το επόμενο δόντι που θα χάσει, σίγουρα θα το βάλει κάπου ψηλά, όπως τα παιδιά στο Ιράν.

«Τι θα κάνεις εσύ Σίμο με το δικό σου δοντάκι;» ρώτησαν τον Σίμο.

Ο Σίμος κάτι ψιθύρισε μέσα από τα δόντια του και απομακρύνθηκε.

Η αλήθεια ήταν ότι δεν άντεχε να το αποχωριστεί.

Είπε λοιπόν ψέματα σε όλους ότι το πέταξε σε ένα οικόπεδο κοντά στο σπίτι του και έκρυψε το παλιό δόντι μέσα σε ένα σπιρτόκουτο.

Από εκείνη την ημέρα το σπιρτόκουτο το είχε πάντα μαζί του. Από εκείνη την ημέρα επίσης ο Σίμος δεν ξαναχαμογέλασε ποτέ.

Αφού διαβάσετε το τέταρτο επεισόδιο ζητήστε από τα παιδιά να σας το διηγηθούν.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΠΕΜΠΤΟ / ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Πέρασαν μέρες πολλές, δύσκολες μέρες γιατί δεν είχαν ούτε ένα χαμόγελο, ώσπου κάποιιο βράδυ ο Σίμος είδε ένα παράξενο όνειρο.

Είδε το δόντι του να ζωντανεύει μέσα στο σπιρτόκουτο και να βγαίνει έξω.

Φώναζε λέει το δόντι: «Σίμο! Σίμο! Σίμο!»

Είχε σκαρφαλώσει πάνω στο κομοδίνο και χοροπηδούσε εδώ και κει, για να το προσέξει.

«Εσύ;» είπε ο Σίμος και έμεινε να το κοιτάζει γεμάτος έκπληξη, «μα πώς μπορείς και μιλάς;»

«Γιατί με κρατάς φυλακισμένο μέσα σε αυτό το κουτί;» ρώτησε το δόντι.

«Δε σε κρατώ φυλακισμένο!» διαμαρτυρήθηκε το αγόρι, «εγώ σε αγαπάω και δε θέλω να σε χάσω, θέλω να σε κρατήσω για πάντα μαζί μου».

«Όμως εγώ πρέπει να φύγω», είπε το δόντι.

Σ' ευχαριστώ που με πρόσεχες και με αγαπούσες όσο ζούσα μαζί σου, όμως οι δρόμοι μας χωρίσανε τώρα.

Πρέπει να με αφήσεις να ακολουθήσω τον δικό μου δρόμο και εσύ να συνεχίσεις τον δικό σου».

«Μα πώς θα ζήσεις χωρίς εμένα;» είπε με δυνατή φωνή ο Σίμος και μετά πιο ντροπαλά, «και εγώ πώς θα συνεχίσω χωρίς εσένα;»

Το δόντι με απαλή φωνή απάντησε: «στο ταξίδι της ζωής, Σίμο, όλα έρχονται και φεύγουν από δίπλα μας συνέχεια και αυτό δεν πρέπει να μας φοβίζει.»

«Εμένα δε μου αρέσει να χάνεται ό,τι αγαπώ!» κλαψούρισε το αγόρι.

«Μα δε χάνεται τίποτα μικρέ μου.

Φεύγω από σένα για να πάω κάπου αλλού και ένα άλλο δοντάκι έχει ήδη ξεκινήσει από κάπου για να έρθει σε σένα!
Εκεί πρέπει να δώσεις όλη τη φροντίδα σου, σε αυτό που έρχεται!
Εμένα να με θυμάσαι που και που με αγάπη, μου αρκεί για να είμαι καλά όπου κι αν πάω!!
Εντάξει Σίμο;

Δραματοποιείστε το όνειρο.

Ένα παιδί παίζει τον Σίμο και ένα άλλο το δοντάκι που ζωντανεύει.

Πώς μιλάει το δόντι;

Πώς αντιδράει ο Σίμος όταν το ακούει να μιλάει;

Τι λένε;

«Σίμο! Σίμο! Σίμο!»

Όταν άνοιξε τα μάτια του είδε τη μητέρα του πάνω από το κεφάλι του να του μιλάει.

Κατάλαβε ότι όλα αυτά δεν ήταν παρά ένα όνειρο.

«Σήκω γλυκέ μου», είπε η μητέρα θα αργήσεις στο σχολείο.

Πριν φύγει ο Σίμος έβαλε στην τσέπη του το σπιρτόκουτο με το δοντάκι και το πήρε μαζί του.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΕΚΤΟ

Στην αυλή του σχολείου υπήρχε μια μεγάλη όμορφη μουριά και εκεί στις ρίζες της άφησε ο Σίμος το δοντάκι του.

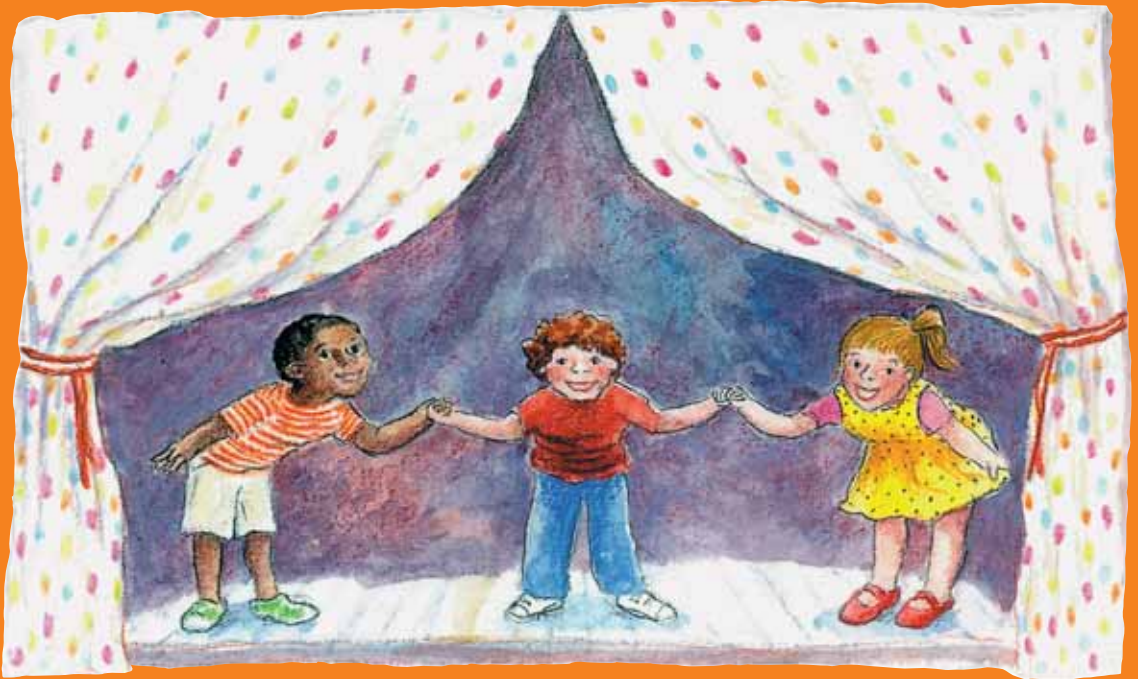
«Γεια σου! Να πας στο καλό!» φώναξε ο Σίμος και έτρεξε να μπει στην τάξη του, γιατί είχε χτυπήσει το κουδούνι.

«Σε ποιον μιλάς;» ρώτησε ο Ιγκόρ που βρέθηκε να τρέχει δίπλα του.

«Χαιρετάω ένα φίλο», είπε ο Σίμος και για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό ένα χαμόγελο έλαμψε στο πρόσωπό του.

«Ε! Σίμο!» φώναξε ο Ιγκόρ.
«Ένα δοντάκι! Ένα καινούριο δοντάκι!
Μόλις που φαίνεται ένα καινούριο δοντάκι που βγαίνει!»
«Καλώς ήρθες», ψιθύρισε ο Σίμος και μπήκε μαζί με το φίλο
του γρήγορα στην τάξη.....

Θεατρικά έργα για μικρά παιδιά

Γραμμένα ειδικά για μικρά παιδιά, τα θεατρικά αυτά έργα μπορούν εύκολα να υλοποιηθούν στην τάξη ή σε θεατρική σκηνή.

Τα περισσότερα από αυτά δεν χρειάζονται ιδιαίτερη σκηνική προετοιμασία, και όσα χρειάζονται απαιτούν απλά μέσα.

Η πραγματοποίηση θεατρικών παραστάσεων βοηθάει στην ανάπτυξη της ομαδικότητας και της συνεργασίας μεταξύ των παιδιών και αποτελεί μια εισαγωγή στη δραματική τέχνη.

ΜΙΑ ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Τα παιδιά κρατάνε στα χέρια πρόχειρες πινακίδες με κοντάρι που γράφουν διάφορα συνθήματα.

Χρησιμοποιήστε τις ατάκες του έργου ανάλογα με τα παιδιά που έχετε στην τάξη. Μπορείτε ακόμα να βρείτε όλοι μαζί και να συμπληρώσετε στο έργο τα δικά σας αιτήματα!!!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Κυρίες και κύριοι.....

Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα κοσμοϊστορικό γεγονός.

Όπως βλέπετε, εδώ έχουμε να κάνουμε με μια διαδήλωση μικρών παιδιών. Τι νομίζετε, μόνο εσείς μπορείτε να κάνετε διαδηλώσεις; Για να ακούσουμε όμως τι έχουν να μας πουν.....

ΟΛΟΙ

Παιχνίδι κάθε μέρα στον καθαρό αέρα! (δισ)

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Πέστε μου παρακαλώ εσείς, (δείχνει κάποιο παιδί) γιατί βγήκατε στους δρόμους και φωνάζετε;

ΠΑΙΔΙ

Γιατί θέλουμε να ακουτούμε!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Και σαν τι έχετε να πείτε δηλαδή;

ΠΑΙΔΙ

Εμείς τι έχουμε να πούμε; Πλάκα μας κάνετε;

ΠΑΙΔΙ

Τι νομίζετε δηλαδή πως όλα τα προβλήματα μας είναι λυμένα, επειδή είμαστε παιδιά;

ΠΑΙΔΙ

Για ψάξε να βρεις ένα όμορφο μέρος για να παίζεις;

ΠΑΙΔΙ

Ένα μέρος που να μην κινδυνεύεις, ένα μέρος που να παίζεις ελεύθερα!

ΠΑΙΔΙ

Θέλουμε δέντρα για να σκαρφαλώνουμε!

ΟΛΟΙ

Δέντρα και λουλούδια γέλια και τραγούδια! (δισ)

ΠΑΙΔΙ

Θέλουμε περισσότερα πάρκα για να κάνουμε βόλτες με τα ποδήλατα. Ανοιχτούς χώρους για να τρέχουμε και να παίζουμε μπάλα. Δεν έχει νοστιμιά η ζωή χωρίς παιχνίδι!

ΟΛΟΙ

Θα δώσουμε αγώνα - ελεύθεροι στο χώμα!
Αφήστε στο παιχνίδι ελεύθερο ωράριο!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Δηλαδή αυτά είναι τα αιτήματά σας;
Θέλετε περισσότερους χώρους για παιχνίδι;

ΠΑΙΔΙ

Δεν είναι μόνο αυτό...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Έχετε και άλλα;

ΠΑΙΔΙ

Βεβαίως έχουμε και άλλα!

Θέλουμε καλύτερα σχολεία, μεγάλα, ηλιόλουστα, πιο καθαρά,
με περισσότερο χρώμα, πιο χαρούμενα!

ΠΑΙΔΙ

Το ξέρετε πως υπάρχουν παιδιά στον κόσμο που, αυτή τη στιγμή
μή που μιλάμε, δουλεύουν αντί να πηγαίνουν σχολείο;

ΠΑΙΔΙ

Ντροπή! Πρέπει κάτι να κάνετε γι' αυτό!

ΟΛΟΙ

Το σχολείο αγαπάω και για μάθηση διψάω! (δισ)

ΠΑΙΔΙ

Ζητάμε περισσότερη αγάπη, χάδια και αγκαλιές!

ΠΑΙΔΙ

Θέλουμε να μάθει και ο τελευταίος μεγάλος πως τα παιδιά καταλαβαίνουν με λόγια και όχι με φωνές!

ΠΑΙΔΙ

Θέλουμε σεβασμό κι αγάπη για τα παιδιά όλου του κόσμου!

ΟΛΟΙ

Θέλουμε αγάπη φιλιά και αγκαλιές!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Νομίζω πως καταλάβαμε.

Τίποτα άλλο;

ΠΑΙΔΙ

Θέλουμε ειρήνη!

Να πάψετε πια να πολεμάτε εσείς οι μεγάλοι για πράγματα που δεν καταλαβαίνουμε εμείς τα παιδιά!

ΟΛΟΙ

Κάτω ο πόλεμος! Ζήτω η ειρήνη!

ΠΑΙΔΙ

Όχι στα όπλα και στις βόμβες! Ναι στη ζωή!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Κυρίες και κύριοι, ακούσατε τι είχαν να μας πουν τα παιδιά!

Δεν νομίζετε πως έχουν δίκιο σε ό,τι ζητάνε;

Κάπου εδώ λοιπόν τελειώνει η Λιλιπούτεια διαδήλωση.

ΠΑΙΔΙ

Περιμένετε!

Μια διαδήλωση παιδιών δεν μπορεί παρά να τελειώσει με τραγούδι και χορό!

ΟΛΟΙ

Πάμε παιδιά!

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τα παιδιά χορεύουν.

ΟΙ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ

Τα παιδιά είναι χωρισμένα σε 5 ομάδες.
Κάθε ομάδα παιδιών αντιπροσωπεύει και από ένα χάρισμα, ένα προτέρημα, μια αρετή.

Την αφήγηση την αναλαμβάνει ο/η παιδαγωγός.

Ο αφηγητής κάθεται στη σκηνή σε κάποια απόσταση από τα παιδιά, κρατάει ένα μεγάλο βιβλίο και κάνει πως διαβάζει.

Τα παιδιά ντυμένα πεταλούδες βρίσκονται κουλουριασμένα στο πάτωμα, κρυμμένα κάτω από γκοφρέ χαρτί.

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Βρισκόμαστε ανάμεσα σε πολύχρωμες πεταλούδες.

Δεν τις βλέπετε;

Είναι γιατί τώρα κοιμούνται.

Ξεκουράζονται.

Όπου να ' ναι θα τις δείτε που θα σηκωθούν να αρχίσουν δουλειά.

Τι δουλειά;

Μοιράζουν αρετές και χάρες στα παραμύθια.

Σε όλα τα παραμύθια.

Όλου του κόσμου.

Έτσι λέει «αυτό» το παραμύθι.

(διαβάζει)

«Σε κάποιο μέρος μακριά από τη γη, υπάρχει ένας τόπος όπου ζουν οι πεταλούδες των παραμυθιών.

Φορτωμένες με χαρίσματα, αναλαμβάνουν τον υπέροχο ρόλο να τα μοιράζουν απλόχερα».

(τα παιδιά κουνιούνται κάτω από τα «σκεπάσματα»)

Ξυπνούν!

ΜΟΥΣΙΚΗ

Οι «πεταλούδες των παραμυθιών» εκτελούν μια μικρή χορογραφία.
Όταν τελειώσει η μουσική κάθονται σε ημικύκλιο στη σκηνή.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Μόλις ανοίξουν τα μάτια τους αρχίζουν να τραγουδούν και να χορεύουν.

Αφού χορέψουν και τραγουδήσουν, κάθονται ήσυχα ήσυχα και τρώνε το πρωινό τους, νέκταρ λουλουδιών και γύρη.

Τα παιδιά κάνουν με αυτοσχεδιασμό ότι τρώνε κάτι υπέροχο.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Μετά το πρωινό και πριν ξεκινήσουν για τα παραμύθια, τους αρέσει να μιλούν για τα κατορθώματά τους.

Σηκώνεται μια ομάδα παιδιών.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ - ΟΜΑΔΑ 1

Ο γίγαντας που φοβόταν

Αρετή = γενναιότητα /τόλμη

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Υπήρχε ένας γίγαντας που φοβόταν με το παραμικρό.

Ένα παιδί περπατάει παριστάνοντας το γίγαντα, ξαφνικά πετάγεται κατατρομαγμένος φωνάζοντας:
«Μαμά!!! Ένα μυρμήγκι!!!»

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Ζούσε βαθιά μέσα στο δάσος και εκεί όλα τον φόβιζαν.

Μερικά παιδιά δημιουργούν με τη φωνή τους ένα ηχητικό περιβάλλον που θυμίζει δάσος.

Το παιδί που κάνει το γίγαντα κοιτάει δεξιά κι αριστερά, τρομαγμένο.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Όλη την ημέρα, όπου κι αν πήγαινε, ό,τι κι αν έκανε, φοβόταν.
Αλλά και το βράδυ έτρεμε στο σκοτάδι.
Όλα τα ζώα του δάσους τον κορόιδευαν.

Κάποια παιδιά δείχνουν και κοροϊδεύουν το γίγαντα, αυτός είναι έτοιμος να βάλει τα κλάματα.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Αποφάσισε να σκάψει ένα μεγάλο λάκκο για να κρυφτεί.

Ο γίγαντας ανακατώνει το γκοφρέ χαρτί που υπάρχει ήδη στη σκηνή και κρύβεται από κάτω.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Έμεινε εκεί για χρόνια μέχρι που ακούσαμε το παραμύθι και τρέξαμε να τον βρούμε.

Οι πεταλούδες τις 1ης ομάδας πλησιάζουν το γίγαντα.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Μα πώς κάνεις έτσι, ολόκληρος γίγαντας:

ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Έχετε δίκιο, μα τι να κάνω; Είμαι δειλός!

Πόσο θα ήθελα να είχα λίγο θάρρος!

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Πετάξαμε γύρω του δίνοντάς του αυτό που χρειαζόταν.

Πετάνε γύρω του, ενώ συγχρόνως του ρίχνουν χρυσόσκονη.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Ζήσε τη ζωή με θάρρος
μάθε, ο φόβος είναι βάρος

ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Τώρα ξέρω δε φοβάμαι
θαρραλέος θέλω να 'μαι.

Υπόκλιση, χειροκρότημα, σηκώνονται οι πεταλούδες της ομάδας 2.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ - ΟΜΑΔΑ 2

Ένα γκρινιάρικο ποντικάκι
Αρετή = χαρά, ευθυμία

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Μια μέρα σε ένα παραμύθι, τα ποντικά αποφάσισαν να κάνουν
μια μεγάλη γιορτή.

Κάποια παιδιά γίνονται ποντικά.

ΠΟΝΤΙΚΙΑ

- Τι να γιορτάσουμε;
- Να γιορτάσουμε που βγαίνει ο ήλιος κάθε πρωί!
- Ναι!!!!!!

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Έτσι τα ποντίκια αποφάσισαν να αφιερώσουν τη γιορτή τους στον ήλιο για να τον ευχαριστήσουν που βγαίνει κάθε πρωί και τους ζεσταίνει.

Άρχισαν λοιπόν τις προετοιμασίες, όλοι μαζί τραγουδώντας.

Μόνο ένα μικρό ποντικάκι καθόταν αμίλητο σε μια γωνιά, με τα ποντικομουτράκια του κατεβασμένα.....

ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ

Εγώ δεν είμαι καθόλου ευχαριστημένο.

Γιατί να είμαι;

Λες και έχω εγώ όρεξη για γιορτές και τραγούδια.

Και γιατί δηλαδή πρέπει να γιορτάσουμε εμείς για τον ήλιο;

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Ακούσαμε την γκρίνια του και τρέξαμε να τον βρούμε.

Λίγη χαρά και ευθυμία σίγουρα θα το έκαναν να νοιώσει καλύτερα.

Πετούν γύρω του και του ρίχνουν χρυσόσκονη.

ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ

Νιώθω χαρά να με γεμίζει

ολόκληρο με πλημμυρίζει

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Έξω η κλάψα έξω η γκρίνια

γιατί θα σου φέρει γκίνια

Υπόκλιση, χειροκρότημα, σηκώνονται οι πεταλούδες της ομάδας 3.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ - ΟΜΑΔΑ 3

Μια ελαφρόμουαλη μαϊμού

Αρετή = γνώση

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Δεν φαντάζεστε τι έκανε η άμουαλη μαϊμού σε αυτό το παρα-
μύθι. Τι δεν έκανε πρέπει να πούμε!

Ένα παιδί παριστάνει τη μικρή ελαφρόμουαλη μαϊμού

Τη μια χαζομάρα πίσω από την άλλη.

Κρυβόταν πίσω από τα δέντρα, πεταγόταν ξαφνικά και τρόμαζε
τους άλλους!

Αυτοσχεδιασμός.

Πόσες φορές δεν είχε χτυπήσει μικρά ζώα έτσι όπως έτρεχε
και πηδούσε σαν παλαβή μέσα στο δάσος!

Αυτοσχεδιασμός.

Μια φορά πήγε να πνιγεί στο ποτάμι γιατί ήθελε να σερφάρει
πάνω σε ένα κλαδί δέντρου.

Αυτοσχεδιασμός.

Μια άλλη φορά κάρφωσε το λαγό με ένα μυτερό ξύλο που πέτα-
ξε, γιατί έπαιζε λέει ολυμπιακούς αγώνες και έριχνε ακόντιο!

Αυτοσχεδιασμός.

ΜΑΪΜΟΥ

Αυτό που με διασκεδάζει πιο πολύ από όλα είναι να τρώω τις
μπανάνες και να πετάω τις μπανανόφλουδες κάτω.

Πάντα κάποιος θα βρεθεί να την πατήσει.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Μα δε σκέφτεσαι καθόλου μικρή μαϊμού πως με αυτό το ανόητο παιχνίδι μπορεί κάποιος να χτυπήσει άσχημα;

ΜΑΪΜΟΥ

Εγώ το κάνω για πλάκα, μόνο για να γελάσουμε.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Σίγουρα της λείπει η γνώση.

Γρήγορα γιατί μπορεί κανέναν να σκοτώσει!

Πετούν γύρω από τη μαϊμού και την πασπαλίζουν με χρυσόσκονη.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Στη γνώση πρέπει να βουτάς

ΜΑΪΜΟΥ

Και όταν τρώω την μπανάνα

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Τη φλούδα κάτω μη πετάς

ΜΑΪΜΟΥ

Να μην κλάψει καμιά μάνα.

Υπόκλιση, χειροκρότημα, σηκώνονται οι πεταλούδες της ομάδας 4.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ - ΟΜΑΔΑ 4

Πινόκιο

Αρετή = αλήθεια

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Στα πολύ παλιά χρόνια, τότε που γινόντουσαν πολύ παράξενα πράγματα, ζούσε ένα αγοράκι ο Πινόκιο.

Ο Πινόκιο δεν ήταν σαν τα άλλα παιδιά.

Ο Πινόκιο ήταν μια ξύλινη ζωντανή κούκλα.

Ένα παιδί κάνει την κούκλα που ζωντανεύει.

Μετά έγινε και παραμύθι.

Ο Πινόκιο λοιπόν έλεγε πολλά ψέματα.

Τόσα ψέματα που συνέχεια ήταν μπερδεμένος και δεν ήξερε ποτέ τι έχει πει και που.

Μέσα σε όλα αυτά μεγάλωνε και η μύτη του.

Το παιδί που κάνει τον Πινόκιο πιάνει την μύτη του που υποτίθεται μεγαλώνει.

Ευτυχώς που βρεθήκαμε στο δρόμο του και του μιλήσαμε για την αλήθεια.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Πινόκιο!

ΠΙΝΟΚΙΟ

Δεν είμαι ο Πινόκιο!

Είμαι ο πρίγκιπας που παντρεύτηκε τη Σταχτοπούτα!

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Α! Αυτός είναι αδιόρθωτος!

Επαναλαμβάνεται η διαδικασία με τη χρυσόσκονη.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Μικρέ μου πρίγκιπα, έχετε να μας πείτε κάτι πριν φύγουμε;

ΠΙΝΟΚΙΟ

Δεν είμαι πρίγκιπας είμαι ο Πινόκιο.

Σας είπα ψέματα αλλά υπόσχομαι να μην το ξανακάνω!

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Ευτυχώς!

ΠΙΝΟΚΙΟ

Θα λέω πάντα την αλήθεια

τα ψέματα αφήνω, για τα παραμύθια.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Αν την αλήθεια όλοι αγαπούσαν

σίγουρα καλύτερα θα ζούσαν.

Υπόκλιση, χειροκρότημα, σηκώνονται οι πεταλούδες της ομάδας 5.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ - ΟΜΑΔΑ 5

Ο κακός Μάγος

Αρετή = καλοσύνη, αγάπη

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Σε πόσα παραμύθια δεν είχε μπει αυτός ο κακός μάγος!

Και σε όλα βέβαια είχε φέρει το κακό.

Πόσους ανθρώπους δεν είχε μεταμορφώσει σε βατράχους!

ΜΑΓΟΣ

Άμπρα κατάμπρα κίδα λίδα βίδα ξίδα γίδα
γίνε βάτραχος και πήδα!

Μεταμορφώνει ένα παιδί σε βάτραχο.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Πόσους δεν είχε κάψει με μια ματιά!

Ο μάγος γυρνάει και κοιτάει άγρια τα παιδιά και εκείνα κάνουν πως πέφτουν λιπόθυμα.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Κάποιος πρέπει να του μιλήσει για το μεγαλείο της αγάπης.

Ποιος θα τολμήσει;
Εμείς φυσικά!

Του ρίχνουν χρυσόσκονη.

ΜΑΓΟΣ

Ξάφνου γλύκανε η καρδιά μου
και μοιράζω τα φιλιά μου
κακό δεν μπορώ να κάνω
προτιμάω να πεθάνω.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Μπράβο μπράβο!

ΜΑΓΟΣ

Γρήγορα πρέπει να βιαστώ! (φεύγει γρήγορα)

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Πού πάει έτσι βιαστικός;

ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Από τότε γυρνάει στα παραμύθια και μεταμορφώνει όποιον βάρταχο βρει σε άνθρωπο.

Υπόκλιση, χειροκρότημα, σηκώνονται όλες οι πεταλούδες.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ

Αρκετά είπαμε όμως.

Έρθε η ώρα να φύγουμε.

Μας περιμένουν οι ήρωες των παραμυθιών να τους κάνουμε καλύτερους.

Και είναι κρίμα να τους αφήσουμε να περιμένουν.

Γεια σας!!!

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΓΑΤΩΝ

Τα γατάκια του έργου είναι χωρισμένα σε 5 ομάδες.

Κάθε ομάδα γατιών έχει το δικό της τρόπο ζωής και το δικό της τρόπο να βλέπει τα πράγματα.

Τα παιδιά λοιπόν χωρίζονται σε 5 ομάδες και μοιράζονται τις ατάκες που αντιστοιχούν στην ομάδα τους.

Οι «Ντε Λα Χαβιάρι», είναι διάσημες γάτες, σπάνιας ράτσας ψηλομύτες και ακατάδεχτες .

Τα «Ατοάλινα Νύχια» ζουν στο δρόμο και είναι πάντα γεμάτα θυμό και διάθεση για καυγά.

Οι «Μπέμπηδες» έχουν συνηθίσει να ζουν μαζί με ανθρώπους που τα ταιΐζουν και έχουν γίνει τεμπέλικα και υπναράδικα.

Όλο το σόι ζει σε ένα οικόπεδο δίπλα σε μια ταβέρνα, τρώνε καλά και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι οι χαζομάρες και οι πλάκες.
Είναι οι «Μιαουλέοι».

«Μ.Γ.» («Μυστικοί Γατοπράκτορες»)

Έχουν αναλάβει να φυλάνε ένα μεγάλο εργοστάσιο από τους ποντικούς.

Κάνουν τους «καμπόσους» αλλά όλοι ξέρουν πως είναι δειλοί και φοβούνται με το παραμικρό.

Κάποτε, κάπου, κάποιος γάτος έχουν συμβούλιο.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Μα πού είναι όλοι οι άλλοι;

Μετά θα με πουν άγριο και καβγατζή.

Γιατί αργούν;

Αφού είπαμε ότι έχουμε συμβούλιο.

Εμείς δεν τα ανεχόμαστε αυτά.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Ξέρω κάποιους που μπορεί να το έριξαν στον ύπνο. (γελούν)
Οι φίλοι μας οι Μπέμπεδες, οι υπναράδες.

Τέτοιοι τεμπέληδες που είναι όλα να τα περιμένεις.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Έτσι και το έχουν κάνει αυτό και μας έχουν στήσει, θα πάω
στο σπίτι που μένουνε να τους σηκώσω με γρατσουνιές!

Ούτε η κυρία τους που τους έχει μη στάξει και μη βρέξει
δε θα μπορεί να τους σώσει!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Οι αριστοκράτισσες Ντε Λα Χαβιάρι σίγουρα θα έρθουν τελευ-
ταίες όπως πάντα για να κάνουν εντύπωση.

Τι λέτε, τους κάνουμε καμιά πλάκα;

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Να λείπουν οι πλάκες.

Δε θυμάστε τι έγινε πέρσι με την πλάκα που κάνατε στους Μ.Γ

Δεν μπορούσαμε να τους συνεφέρουμε.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Πώς δε θυμόμαστε! Ξεχνιέται τέτοια καζούρα!

Βάλαμε άσπρες πετσέτες και κάναμε τα γατοφαντάσματα.
Καθώς βγαίνανε από το εργοστάσιο που φυλάνε για να έρθουν
εδώ, πεταχτήκαμε μπροστά τους!

Τρομάξανε τόσο πολύ! Είναι τόσο φοβητσιάρηδες! (γελούν)

Λέτε να φοβούνται ακόμα και τα ποντίκια του εργοστασίου;
(γελούν)
Τσάμπα τους ταΐζουν οι άνθρωποι για να βάζουν τα ποντίκια
σε τάξη.

Καλύτερα να βάλουν τους ποντικούς να φυλάνε τους γάτους.
(γελούν)

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Εσείς όλα τα βρίσκετε αστεία.
Αυτοί μας έχουν και περιμένουμε λες και είμαστε χαζοί και ε-
σείς γελάτε.

Δε σας νευριάζει που δεν μας υπολογίζουν;

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Μας νευριάζει που θα αργήσουμε.
Τι ώρα λέτε να τελειώσουμε;

Γιατί βλέπετε εμείς ήρθαμε πολύ νωρίς, ελπίζοντας να τελειώ-
σουμε νωρίς!

Εσείς πώς και ήρθατε από τους πρώτους;

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Εμείς τριγυρνούσαμε στο δρόμο όταν ξαφνικά μας κυνήγησε
ένας σκύλος ψηλός σαν άλογο και χοντρός σαν ιπποπόταμος.

Το ρίξαμε στην τρεχάλα και τρέχα - τρέχα, τρέχα - τρέχα,
φτάσαμε ως εδώ.

Τι να κάνεις, αυτά έχει η ζωή στο δρόμο.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Πω πω μανούλα μου!

Καλά που δεν συναντήσαμε εμείς αυτόν το σκύλο.

Είχαμε φάει και μπακαλιάρo σκορδαλιά, και δε θα μπορούσαμε
να τρέξουμε.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Μπακαλιάρo σκορδαλιά άκουσα;

Τυχεροί που είστε που σας αφήνουν να μένετε στο οικόπεδο
δίπλα στην ταβέρνα!

Προχθές που περνούσα από κει, μου μύρισε κοκορέτσι στη
σούβλα.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Γι' αυτό δε θέλουμε να αργήσουμε.

Το βράδυ σερβίρετε αστακομακαρονάδα!

Η σπεσιαλιτέ του μαγαζιού.

Θα ήταν κρίμα να τη χάσουμε!

Θα βάλουν και μουσική να χορέψουμε.
Γιατί να χάσουμε αυτό το γλέντι;

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Να έρθουμε μαζί σας , αδέλφια;

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Ούτε να το συζητάς! Την τελευταία φορά που με κατάφερες και σε έβαλα στο οικόπεδο, γρατσουνίσες μια κυρία που ερχόταν να φάει στην ταβέρνα.

Το αφεντικό έχει θυμώσει πολύ μαζί σου.

Λέει: «Δε θα τον πετύχω πουθενά τον παλιόγατο, θα δει τι θα πάθει!»

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Άδικη κοινωνία!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Κοιτάξτε! έρχονται οι ποντικοκυνηγοί του εργοστασίου.

Τι πλάκα, φοράνε όλοι τα ίδια λουράκια. (γελούν)

Μ.Γ.

Γιατί γελάτε, βλέπετε τίποτα αστείο;

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Όχι όχι! Δε γελάμε, θαυμάζουμε τα λουράκια σας!

Μ.Γ.

Είμαστε ειδικό σώμα, γι' αυτό τα φοράμε!

Όσο εμείς κάνουμε περιπολίες στο εργοστάσιο, τα ποντίκια δε θα βρίσκουν ησυχία.

Μας τα έβαλαν για να ξέρουν όλοι ποιοι κάνουν κουμάντο εκεί.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Μήπως σας τα έβαλαν για να ξεχωρίζετε από τα ποντίκια;

Μ.Γ.

Καλύτερα να μην τα βάζεις μαζί μου!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

(τα τρομάζει) Μπου!

Μ.Γ.

Αχ!!! Νιαρ!!! (πετάγονται από το φόβο τους)

(οι Μιαουλέοι γελούν)

Μ.Γ.

Τι ανόητα αστεία είναι αυτά;

Μας γατοκοφοχολιάσατε!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Σταματήστε! Μας ζαλίσατε!

Επιτέλους έρχονται οι αριστοκράτισσες Ντε Λα Χαβιάρι!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Στολισμένες σαν λατέρνες!
Κάθε φορά που βλέπω τις Ντε Λα Χαβιάρες σκάω στα γέλια.

Μ.Γ.

Θα έπρεπε να φοβούνται να κυκλοφορούν στο δρόμο με όλα αυτά τα στολίδια.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Κοιτάξτε πώς καμαρώνουν! Μου έρχεται να τις γρατσουνίσω.

Μ.Γ.

Για πρόσεξε καλά! Μόνο γι' αυτό που λες θα μπορούσα να σε συλλάβω.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

(τα τρομάζουν) Μπου!

Μ.Γ.

Αχ!!! Νιαρ!!! (πετάγονται από το φόβο τους)
Πάλι την πατήσαμε.

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Είστε όλοι εδώ;
Μπορούμε να αρχίσουμε;
Δεν έχουμε και πολύ χρόνο.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Γιατί; Είστε καλεσμένες σε καμιά δεξίωση;

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Να λείπουν τα κρύα αστεία, παρακαλώ.
Λοιπόν πού θα γίνει το συμβούλιο;
Ας καθίσουμε και παρακαλώ θα ήθελα ένα τσάι.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

(κοροϊδεύουν) Από εδώ περάστε, έχουμε ετοιμάσει τους δερμάτινους καναπέδες, ειδικά για τις κυρίες Ντε Λα Χαβιάρες.

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Ντε Λα Χαβιάρη ανόητε!
Και μην ξεχάσετε! Το τσάι σε πορσελάνη!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

A!!! Θα τους δαγκώσω την ουρά, δεν αντέχω άλλο!

Τι λέτε κυρίες μου;
Πού νομίζετε ότι βρίσκεστε, σε παλάτι;

Εδώ ήρθαμε να μιλήσουμε για τα προβλήματα μας και όχι να πιούμε τσάι!

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Εντάξει λοιπόν!
Μη φωνάζεις, με ταραάζουν οι φωνές!
Ας μιλήσουμε να τελειώνουμε.

Μ.Γ.

Στοπ! Δε θα κουνηθεί κανείς πριν ελέγξουμε το χώρο.
Φοβόμαστε ότι αυτό το μέρος δεν είναι πολύ ασφαλές.

Πρέπει να ψάξουμε μήπως το έχουν παγιδεύσει με καμιά βόμβα!
(αρχίζουν να ψάχνουν)

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Ποιος θα έκανε κάτι τέτοιο;

Μ.Γ.

Δεν ξέρω, δεν ξέρω.
Εμείς πάντως πρέπει να προσέξουμε.
(ψάχνουν)

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Ελπίζω μόνο να μη σκάσει κοντά μου και χαλάσει η τρίχα μου.
Η κυρία μου με πήγε στο κομμωτήριο σήμερα το πρωί!

Μ.Γ.

Τι αλαφρόμαλες!
Κανονικά θα έπρεπε να ανησυχούν.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Έχετε δίκιο. Συμφωνώ!
Αυτή τη στιγμή ακόμα κι εγώ, δεν έχω όρεξη για χαζομάρες
και ανησυχώ.

Κι εγώ ανησυχώ μήπως αυτή η καθυστέρηση μας κάνει να χά-
σουμε την αστακομακαρονάδα μας!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Μα πού είναι επιτέλους οι μπέμπηδες οι σπιτόγατοι, να τελει-
ώνουμε;

Αυτά που ακούω με έχουν τρελάνει!

Μ.Γ.

Πλησιάζουν. Ακούω τα βήματα τους.

Έχουμε βάλει κοριοούς γύρω γύρω για να ελέγχουμε την περιοχή.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Και πώς ξέρεις πώς είναι αυτοί;

Μ.Γ.

Ακούω τα χασμουρητά τους.

(συνεχίζουν να ψάχνουν)

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Νάτοι! Κοίτα θράσος!

Έρχονται και με το πάσο τους!

Κοίτα τους, αυτοί βαριούνται και να κουνηθούνε!

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Πώς τόλμησαν να αργήσουν περισσότερο από εμάς;

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

Γεια σας παιδιά! Άντε, άντε να αρχίσουμε το συμβούλιο, να πάμε και για κανένα υπνάκο...

Εγώ γίνεται να μην πάρω μέρος και να αράξω εδώ να σας περιμένω; Βαριέμαι τα συμβούλια.

Εντάξει. Ναι σε όλα. Μπορούμε να φύγουμε τώρα;

Μ.Γ.

(είναι όλοι μαζί μαζεμένοι και ακούνε κάτι)
Ίσως χρειαστεί να φύγουμε όλοι!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Δεν κατάλαβα; Είπαμε θα μιλήσουμε και θα μιλήσουμε.

Μ.Γ.

Πίσω όλοι! Ακούω κάτι παράξενο!
Κάτι δεν πάει καλά!
Λέω να αναβάλουμε το συμβούλιο!

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

Σωστά, να το αναβάλουμε και να πάμε να ξαπλώσουμε λίγο.
Αρκετή ταλαιπωρία περάσαμε.

ΑΤΣΑΛΙΑ ΝΥΧΙΑ

Τι μαμμόθρεφτο!

Μ.Γ.

Καλυφτείτε! Ακούω τικ! τακ!
(τρέχουν όλοι οι Μ.Γ και πέφτουν κάτω να καλυφτούν)

(δυσ «Μιαουλέοι» πάνε από πάνω τους και τους τρομάζουν)

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Μπουμ!!!!!!!!!!

Μ.Γ. (όλοι)

Γατουλομανουλίτσα μου!!!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

(γελούν) Στο καλό σας! Γελάσαμε πάλι!

Μ.Γ.

Ζούμε ακόμα; Δεν τιναχτήκαμε στον αέρα;

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Τι ανόητοι! Δε θα καταδεχόμεν ποτέ να τιναχτώ στον αέρα μαζί σας.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

(ανακαλύπτουν αντί για βόμβα ένα ρολόι)
Ένα ρολόι! Σας τρόμαξε ένα απλό ρολόι!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Δικό μας είναι.

Το φέραμε για να βλέπουμε την ώρα και να μην αργήσουμε!

Ευτυχώς που το πήραμε μαζί μας.

Τρόμαξε για τα καλά τους φοβητσιάρηδες ποντικοκυνηγούς!
Πολύ πλάκα!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Δεν αφήνουμε τις πλάκες να μπούμε επιτέλους στο ζουμί;
Εδώ έχουμε προβλήματα να λύσουμε.

Μ.Γ.

Σωστά πρέπει να οργανώσουμε την άμυνά μας.

Να προστατευτούμε όσο πιο καλά μπορούμε.

Στην ανάγκη να μην κυκλοφοράμε στους δρόμους.
Ξέρετε τι κίνδυνοι υπάρχουν στους δρόμους;

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

Ας μη βγαίνουμε, ποιος νοιάζεται;
Θα την περνάμε ξάπλα και δε θα κουραζόμαστε κιόλας.

Αν όμως την περνάμε ξάπλα, και εδώ βρίσκω την ευκαιρία να μιλήσω γι' αυτό που μας απασχολεί, γιατί να μην απαιτήσουμε και καλύτερα στρώματα;

Αν φωνάξουμε όλοι μαζί, μπορεί κάτι να πετύχουμε!

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Σιγά μη φωνάξω εγώ μαζί σας!
Άλλωστε δεν έχω ανάγκη από στρώμα. Κοιμάμαι στα καλύτερα.
Δε θα ασχοληθώ εγώ με τα μπανάλ προβλήματά σας.

Αν είναι να μιλήσουμε για κάτι σε αυτό το συμβούλιο, θα μιλήσουμε για τα δικαιώματα της κάθε ράτσας.

Δεν μπορεί να έχει τα ίδια δικαιώματα μια σιαμαία με ένα κεραμιδόγατο.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Και γιατί δεν μπορεί;
Προσέχετε τι λέτε γιατί θα θυμώσω και θα σας πάρω στο κυνήγι.
Θα σας κάνω να μετανιώστε πολύ άσχημα γι' αυτά που είπατε.

Μ.Γ.

Επ! Για ησυχία μη σας κλείσω όλους μέσα!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Δε λέμε κανένα ανέκδοτο να διασκεδάσουμε βρε παιδιά!

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

Εγώ σηκώθηκα και έκανα τον κόπο να έρθω μέχρι εδώ, γιατί πίστευα πως θα μιλήσουμε για τα στρώματα.

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Χρειάζομαι επειγόντως ένα τσάι!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Σταματήστε να με ακούσετε!

Το ξέρετε πως έχουν γεμίσει τις γειτονιές με λάμπες και δεν μπορούμε να βουτάμε πια με την ησυχία μας στους σκουπιδοτενεκέδες;

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Μπλιαχ!!! Τι αηδία, δεν μπορώ να ακούσω άλλο.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Προχθές ένας δικός μας πήδηξε στο καπό ενός αυτοκινήτου. Το αυτοκίνητο αυτό είχε συναγερμό και άρχισε να χτυπάει σαν τρελός.

Ο δικός μας από τότε έχει πάθει ψυχολογικό σοκ!

Ξέρετε τι πρέπει να κάνουμε;

Να οργανώσουμε ομάδες για να σπάσουμε τις λάμπες και να

καταστρέψουμε τους συναγερμούς στα αυτοκίνητα.

Μ.Γ.

Αυτό είναι παράνομο.

Δεν θα πάρουμε εμείς μέρος σε αυτές τις βαρβαρότητες.

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

Μόνο στο κρεβατάκι του είναι πια κανείς ήσυχος.

Γι' αυτό σας λέω, φωνάξτε για καλύτερα στρωματάκια, ρίξτε το στον ύπνο και ο μήνας έχει εννιά!

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Εσείς μόνο τον ύπνο έχετε στο μυαλό σας και εσείς δεν ξέρετε τι λέτε.

Το μεγάλο μας πρόβλημα είναι το μπέρδεμα που υπάρχει με τις ράτσες.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Λάθος! Οι λάμπες και οι συναγερμοί.

Πρέπει όλοι να ξεσηκωθούμε και να βγούμε στους δρόμους.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Δε θέλω να ξεσηκωθώ για τίποτα! Μια χαρά την περνάω!

Το φαγάκι μου το έχω, τη διασκέδασή μου την έχω.

Δε θα λέγαμε όμως όχι για ένα πικάπ δικό μας, γιατί τώρα ακούμε μουσική από την ταβέρνα και μας βάζουν ό,τι τραγούδι θέλουν.

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Δεν κρατιέμαι, θα σε γρατσουνίσω!

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

(έχει ξαπλώσει στο πάτωμα)

Ησυχία, δεν μπορεί να με πάρει ο ύπνος!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Θα ορμήσω να σας φάω τα μουστάκια!

Θα το πω για τελευταία φορά:

Πρέπει να οργανώσουμε ομάδες και να σπάσουμε τις λάμπες στις γειτονιές.

Να χαλάσουμε τους συναγερμούς των αυτοκινήτων.

Μ.Γ

Δε μας φταίνε σε τίποτα ούτε οι λάμπες ούτε οι συναγερμοί!
Δεν είναι σοβαρά προβλήματα αυτά.

Εδώ έχει γεμίσει η γειτονιά γατοκακοποιούς!

Το ξέρετε πως έχουν έρθει και ξένοι γάτοι από άλλες γειτονιές;

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Μη περιμένετε βέβαια από εμάς να έρθουμε μαζί σας να σπάμε λάμπες ή να κυνηγάμε γατοκακοποιούς!

Άλλωστε εμάς μόνο πώς θα κρατήσουμε τη θέση μας στην υψηλή κοινωνία μάς ενδιαφέρει.

Και αυτή την θέση, θέλω να καταγγείλω, πως τη λιγουρεύονται οι κεραμιδόγατοι.

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Είπατε «λιγουρεύονται» και θυμήθηκα την αστακομακαρονάδα..

Εμείς να σας πούμε, πως το μόνο που θα θέλαμε είναι ένα δικό μας πικάπ να ακούμε ότι μουσική μας αρέσει, και να πάμε σιγά-σιγά.

Δε μας αρέσουν καθόλου τα συμβούλια.

Δεν είναι καθόλου διασκεδαστικά!

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

Να πηγαίνουμε κι εμείς.....

Όταν καταλάβετε, πόσο σημαντικός είναι για την υγεία μας ένας καλός ύπνος, τότε τα λέμε.

Μ.Γ

Λέτε βλακείες. Η ασφάλειά μας είναι πιο σημαντική.

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Κάνετε λάθος! Να διατηρήσουμε τις ράτσες μας!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Μια είναι η λύση! Να τα σπάσουμε όλα!!

ΜΙΑΟΥΛΕΟΙ

Και η καλοπέραση; Κανείς δεν ενδιαφέρετε για την καλοπέραση;

ΜΠΕΜΠΗΔΕΣ

Μαλακά στρωματάκια!

Μ.Γ.

Ασφάλεια!

ΝΤΕ ΛΑ ΧΑΒΙΑΡΙ

Δεν μπορεί να είμαστε όλοι ίσοι και όμοιοι!

ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΥΧΙΑ

Να σπάσουμε όλες τις λάμπες!

Μέσα από αυτή τη φασαρία μια γάτα βγαίνει μπροστά και λέει...

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος στο συμβούλιό τους, οι γάτοι μαλώσανε πολύ άσχημα. Και βέβαια δε συζητήσανε, ούτε και λύσανε κανένα σοβαρό πρόβλημα τους. Γιατί ο κάθε γάτος έχει το δικό του χαρακτήρα και δεν καταλαβαίνει ούτε και θέλει να καταλάβει τον χαρακτήρα των άλλων.

Κανείς δεν κάνει τον κόπο να μπει στη θέση του άλλου, να ξεχάσει για λίγο τον εαυτό του, να πάψει να σκέφτεται μόνο το συμφέρον του και να ενδιαφερθεί για το γενικό καλό.

Έτσι, σε κάθε συμβούλιο γίνεται μεγάλη φασαρία και τα προβλήματα μένουν άλυτα και γίνονται όλο και περισσότερα.....

Σας θυμίζει τίποτα αυτό;

ΟΙ ΓΟΡΓΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Εμφανίζεται μια γοργόνα στη σκηνή.

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Μέρες και νύχτες ταξιδεύω στις θάλασσες του κόσμου παίζοντας με τα κύματα, μιλώντας με τα ψάρια.

Όλο τον κόσμο γνώρισα, πολλούς ανθρώπους είδα.

Άκουσα τα τραγούδια τους, βρέθηκα στις γιορτές τους, μα έμαθα και τους πόνους τους, μου είπαν τα βάσανα τους.

Τους αγαπάω τους ανθρώπους, χαίρομαι με τις χαρές τους και κλαίω για τις συμφορές τους. Θέλω να τους βοηθήσω.

Γι' αυτό έστειλα μήνυμα στις αδελφές μου με ένα δελφίνι να συναντηθούμε εδώ, αυτή την ώρα.

Και με μεγάλη μου χαρά τις βλέπω να έρχονται μαζί.

Μπαίνουν άλλες δύο γοργόνες.

Γλυκές μου αδελφούλες πόσο χαίρομαι που σας βλέπω και πάλι!

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Έρθαμε όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε!

Αγκαλιάζονται και φιλιούνται.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Πες μας γιατί μας κάλεσες;

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Το δελφίνι μάς είπε πως πρόκειται για κάτι σοβαρό.

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Ναι, είναι αλήθεια, πρόκειται για κάτι σοβαρό.
Να σας ρωτήσω κάτι, θέλω πρώτα όμως.
Και εσείς όπως κι εγώ ταξιδεύετε στα πέρατα του κόσμου.
Πέστε μου, ποια νομίζετε πως είναι η μεγαλύτερη δυστυχία
που τους ανθρώπους βασανίζει;

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Χωρίς να το σκεφτώ απαντάω.
Ο πόλεμος!

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Όσο υπάρχει πόλεμος στη γη, ο άνθρωπος κινδυνεύει.
Όσο υπάρχουν όπλα, τα βόσανα θα περισσεύουν και τα δάκρυα
θα κυλούν.

Ακούγονται φωνές.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Σωπάστε! Ακούω φωνές και ανθρώπους να ζητάνε βοήθεια!
Τρέξτε αδελφές μου, πρέπει να βοηθήσουμε.

Βγάζουν στη στεριά τρεις ναύτες εξαντλημένους και τρομαγμένους.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Γοργόνες! Είστε στ' αλήθεια γοργόνες ή ονειρεύομαι;

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Δεν ονειρεύεσαι, καλέ μου ναύτη!

ΝΑΥΤΗΣ 2

Ευχαριστώ, μας σώσατε τη ζωή!

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Μα τι πάθατε;

ΝΑΥΤΗΣ 3

Μας χτύπησε στ' ανοιχτά ένα πλοίο πολεμικό.

Τα καράβι μας βούλιαξε και εμείς ίσα που προλάβαμε να πηδήξουμε στη θάλασσα.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Ώρες παλεύαμε με τα κύματα.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Γιατί σας χτύπησε; Είστε σε πόλεμο;

ΝΑΥΤΗΣ 2

Όχι, όχι!

Εμείς δεν πολεμάμε, είμαστε ερευνητές.

Μελετάμε τη ζωή στη θάλασσα και προσπαθούμε να την προστατεύσουμε.

ΝΑΥΤΗΣ 3

Ίσως μας πέρασαν για εχθρούς τους ή μπορεί να μας βούλιαξαν από λάθος, δεν ξέρουμε τίποτα.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Είδαμε το πλοίο να μας πλησιάζει και ξαφνικά ακούστηκε ένα μπαμ!

και εμείς βρεθήκαμε στη θάλασσα ανάμεσα σε καπνούς.

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Βλέπετε αδελφές μου, όταν υπάρχει πόλεμος κανένας δεν μπορεί να είναι ήσυχος, ακόμα και αυτός που δεν τον θέλει.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Έχεις δίκιο, πρέπει να κάνουμε κάτι.

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Να βρούμε την ειρήνη και να της δώσουμε την θέση που της αξίζει.

Να βασιλεύει σε όλη τη γη!

ΝΑΥΤΗΣ 1

Ακούγεται τόσο όμορφο! Να βρούμε την ειρήνη, ναι!

ΝΑΥΤΗΣ 2

Θέλουμε κι εμείς να βοηθήσουμε σ' αυτό!

ΝΑΥΤΗΣ 3

Πού θα μπορούσαμε όμως να τη βρούμε;

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Θα ψάξουμε!

Όσο υπάρχει πόλεμος η ειρήνη κάπου είναι κρυμμένη, παραπιαμένη και αδύναμη.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Θα ταξιδέψουμε λοιπόν στα πέρατα του κόσμου και δε θα στα-

μαθήσουμε αν δε τη βρούμε.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Θα έρθουμε μαζί σας.

Αυτή θα είναι η ομορφότερη έρευνά μας!

Έτσι παιδιά;

ΝΑΥΤΗΣ 2

Πώς θα ταξιδέψουμε όμως; Το πλοίο μας βούλιαξε.

Εμείς δεν μπορούμε όπως εσείς ή τα ψάρια να κολυμπάμε.

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Αυτό λύνεται εύκολα!

Αδελφή μου, πήγαινε όσο πιο γρήγορα μπορείς και φέρε μας εδώ ένα όμορφο και γερό καράβι.

Με αυτό θα ταξιδέψουμε εμείς και οι τρεις γενναίοι ναύτες!

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Πάω!

ΝΑΥΤΗΣ 3

Μα πώς θα βρει καράβι;

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Ξεχνάς πως όλη η θάλασσα και ότι ζει μέσα της είναι μαζί μας;

Οι φίλοι μας τα δελφίνια θα οδηγήσουν την αδελφή μας εκεί που πρέπει.

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Όλα τα άλλα είναι εύκολα μετά.

Με ένα φύσημα γοργόνας, το καράβι σκίζει τα νερά σαν πουλί που πετάει στον ουρανό!

ΝΑΥΤΗΣ 1

Κοιτάξτε, έρχεται κιόλας!
Απίστευτο!

Έρχεται η γοργόνα 2 σπρώχνοντας ένα καράβι.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Τι όμορφο πλοίο!

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Μπειτε μέσα γρήγορα!

Όσο καθυστερούμε ο πόλεμος καταστρέφει και η ειρήνη κινδυνεύει!

Μπαίνουν όλοι μέσα στο καράβι.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Δώστε το ταξίδι με μια χορογραφία ή μια εικόνα.

Εμφανίζονται οι κάτοικοι της χώρας του μπλε κύκλου.

Ένας από αυτούς κρατάει τη σημαία τους.

ΝΑΥΤΗΣ 3

Δείτε άνθρωποι! Φτάσαμε κάπου.

Πάμε να ρωτήσουμε πού βρισκόμαστε!

Κατεβαίνουν από το πλοίο.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Γρήγορα! Γρήγορα! Τρέξτε! Καλυφτείτε!

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Μη χαζεύετε, θα χάσετε τη ζωή σας!

ΓΟΡΓΟΝΑ

Μα πού βρισκόμαστε; Γιατί φοβάστε τόσο πολύ;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Είστε στη χώρα του μπλε κύκλου και ρωτάς γιατί φοβόμαστε;
Έχουμε πόλεμο με τη χώρα του κίτρινου κύκλου.
Είναι επικίνδυνα εδώ.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Ακούτε τις βόμβες; Βλέπετε τους καπνούς;

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Μα οι κάτοικοι της χώρας του κίτρινου κύκλου δεν είναι γείτονες σας;

ΝΑΥΤΗΣ 1

Εσείς θα έπρεπε να είστε σαν αδέρφια.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Χρόνια τώρα καυγαδίζουμε και ενοχλούμε ο ένας τον άλλον.
Δεν πάει πολύ καιρός που πιαστήκαμε και στα χέρια.
Εσείς όμως πώς βρεθήκατε εδώ;

ΝΑΥΤΗΣ 3

Ψάχνουμε να βρούμε την ειρήνη και να της δώσουμε τη θέση

που της αξίζει στη γη.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Σίγουρα η ειρήνη δεν είναι εδώ.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Έχουμε πολύ καιρό να τη δούμε.

Ακούγονται βόμβες και πυροβολισμοί.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Ας φύγουμε γρήγορα από 'δω.

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Η χώρα του μπλε κύκλου είναι πολύ επικίνδυνη.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Ακούω τα όπλα και τις βόμβες και γεμίζει η καρδιά μου φόβο, για τους ανθρώπους.

Οι γοργόνες και οι ναύτες μπαίνουν στο πλοίο.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

(φωνάζει) Αν βρείτε την ειρήνη να της πείτε πως στη χώρα του μπλε κύκλου, υπάρχουν άνθρωποι που τη λαχταράνε. Δεν αντέχουν άλλο να ζουν μέσα στο φόβο.

ΓΟΡΓΟΝΕΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΕΣ

Σας το υποσχόμαστε!

ΜΟΥΣΙΚΗ

Επαναλαμβάνεται η χορογραφία ή η εικόνα που αναπαριστά το ταξίδι.

Εμφανίζονται οι κάτοικοι της χώρας του μαύρου κύκλου.

Ένας από αυτούς κρατάει τη σημαία τους.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Κοιτάξτε! Η σημαία της χώρας του μαύρου κύκλου.

Λέτε να βρούμε εδώ την ειρήνη;

Κατεβαίνουν από το καράβι και πλησιάζουν τους ανθρώπους της χώρας του μαύρου κύκλου.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Παρακαλώ βοηθήστε μας, μήπως έχετε να μας δώσετε τίποτα να φάμε;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Χρειαζόμαστε φάρμακα, ρούχα και τρόφιμα.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Μη μου πείτε πως και στη χώρα σας υπάρχει πόλεμος;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Όχι, όχι δε γίνεται πόλεμος στη χώρα του μαύρου κύκλου.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Είστε τυχεροί!

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Τυχεροί εμείς;

Μη με κάνετε να γελάω, γιατί ζαλίζομαι από τη πείνα!

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Μα τι σας συμβαίνει;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Η χώρα του μπλε κύκλου βρίσκεται σε πόλεμο με τη χώρα του κίτρινου κύκλου.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Το ξέρουμε, δυστυχώς.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Πολλοί άνθρωποι και από τις δυο χώρες σκοτώνονται στον πόλεμο αυτό.

ΝΑΥΤΗΣ 3

Εσάς όμως τι σας συμβαίνει;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Με το βρωμοπόλεμό τους έχουν κλείσει όλους τους δρόμους, από στεριά, θάλασσα και αέρα.

Απορώ πώς τα καταφέρατε και φτάσατε ως εδώ.

Δεν μπορούμε να βγούμε ελεύθερα από τη χώρα μας, ούτε μπορεί να έρθει κανείς σε εμάς.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Αυτό έφερε φτώχεια και δυστυχία στον τόπο μας.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Αποκλείεται λοιπόν να μένει εδώ η ειρήνη.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Τι άκουσα; Ψάχνετε για την ειρήνη;
Παρακαλώ αν τη βρείτε μη μας ξεχάσετε.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Δε θα αντέξουμε για πολύ ακόμα.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Νομίζω πως πρέπει να φύγουμε.

Οι γοργόνες και οι ναύτες μπαίνουν στο πλοίο.

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Θα τη βρούμε! Σας υπόσχομαι ότι θα τη βρούμε!

ΜΟΥΣΙΚΗ

Το ταξίδι συνεχίζεται.

Εμφανίζονται οι κάτοικοι με τη σημαία του πράσινου κύκλου.

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Χαιρετούμε τη χώρα του πράσινου κύκλου!

Κατεβαίνουν από το πλοίο.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Ελπίζω να μην έχετε πόλεμο!

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Όχι, η χώρα μας δε θέλει τον πόλεμο.

ΝΑΥΤΗΣ 1

Όλο χαρά ακούω τα λόγια σας! Ζει λοιπόν εδώ η ειρήνη;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Μακάρι να ήταν έτσι!

ΝΑΥΤΗΣ 1

Μα γιατί, δεν καταλαβαίνω;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Μπορεί εδώ να μην έχουμε πόλεμο, αλλά οι βόμβες που έχουν ρίξει στις άλλες χώρες της γης που έχουν πόλεμο, έχουν μολύνει τόσο τον αέρα, που η χώρα του πράσινου κύκλου είναι γεμάτη αρρώστιες και δυστυχία.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Ο πόλεμος μπορεί να καταστρέψει και από μακριά λοιπόν.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Η χώρα μας είναι η απόδειξη γι' αυτό.

ΝΑΥΤΗΣ 3

Η ειρήνη δεν βρίσκεται ούτε εδώ!

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Ψάχνετε αλήθεια για την ειρήνη;

ΝΑΥΤΗΣ 2

Το όνειρό μας είναι να τη δούμε να βασιλεύει σε όλο τον κόσμο.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Δυστυχώς δεν νομίζω πως είναι στη χώρα του πράσινου κύκλου.

ΝΑΥΤΗΣ 2

Μα πού μπορεί να είναι;

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Αν θέλουμε να μάθουμε πρέπει να συνεχίσουμε.
Πάμε, μη χάνουμε χρόνο.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Ελπίζουμε για το καλό όλης της γης να τη βρείτε.

Οι ναύτες και οι γοργόνες μπαίνουν στο πλοίο.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Το ταξίδι συνεχίζεται.

Εμφανίζονται οι κάτοικοι με τη σημαία του κόκκινου κύκλου.
Κρατούν στα χέρια τους μπόγους.

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Να οι κάτοικοι του κόκκινου κύκλου.
Λέτε να είμαστε τυχεροί αυτή τη φορά;

ΝΑΥΤΗΣ 1

Μα πού πάνε;

Και τι είναι όλα αυτά που κουβαλάνε;

ΝΑΥΤΗΣ 2

Ε! Εσείς κάτοικοι του κόκκινου κύκλου γεια και χαρά σας!

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Γεια σας, αλλά σας παρακαλώ μη μας καθυστερείτε, πρέπει να φύγουμε από τη χώρα του κόκκινου κύκλου γρήγορα.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Να φύγετε από τη χώρα σας;

Να αφήσετε τα σπίτια σας και τους φίλους σας; Γιατί;

Τόση δυστυχία υπάρχει εδώ;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Η χώρα του κόκκινου κύκλου είναι μια πλούσια χώρα και οι περιρροότεροι που ζουν εδώ, περνάνε καλά.

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Τότε εσείς γιατί φεύγετε;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

Δεν έχετε ακούσει τίποτα για τη χώρα μας λοιπόν;

Η χώρα του κόκκινου κύκλου πουλάει όπλα για τους πολέμους που κάνουν οι άλλες χώρες.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Ο κόκκινος κύκλος έχει γεμίσει λεφτά, αλλά εμείς ντρεπόμαστε

που ζούμε εδώ.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

Δε θέλουμε να είμαστε κάτοικοι μιας χώρας που περνάει καλά επειδή πουλάει όπλα.

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Όποιος αγαπάει την ειρήνη φεύγει από τη χώρα αυτή!
Πώς θα μπορούσε να ήταν εδώ η ειρήνη;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Αν ήταν εδώ η ειρήνη, εμείς θα φεύγαμε;

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Σας υπόσχομαι ότι θα τη βρούμε και ότι θα γυρίσετε σπίτια σας σύντομα.

Πάμε παιδιά, γρήγορα στο καράβι μας!

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

Καλή τύχη! Θα περιμένουμε!

ΜΟΥΣΙΚΗ

Το ταξίδι συνεχίζεται.

Στη διάρκεια της μουσικής, εμφανίζονται παιδιά που κρατούν σημαίες με κύκλους σε διάφορα χρώματα. Για κάθε σημαία που βγαίνει, ένας ναύτης ή μια γοργόνα ρωτάει μέσα από το καράβι:

«Ψάχνουμε να βρούμε την ειρήνη!»

και το παιδί με την σημαία απαντάει:

«Όχι δυστυχώς δεν είναι εδώ!»

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

(στο κοινό) Ψάξαμε παντού.

Πουθενά η ειρήνη.

Στο τέλος απογοητευμένοι και κουρασμένοι φτάσαμε πάλι σε στεριά.

Κατεβαίνουν από το πλοίο.

Στην παραλία υπάρχουν παιδιά που παίζουν στην άμμο.

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Κοιτάξτε! Παιδιά που παίζουν δίπλα στη θάλασσα!

ΝΑΥΤΗΣ 3

Πόσο όμορφα είναι!

Τα παιδιά μόλις βλέπουν τις γοργόνες και τους ναύτες, τρέχουν χαρούμενα κοντά τους.

ΠΑΙΔΙΑ

Ελάτε να παίξετε μαζί μας, ελάτε!

ΓΟΡΓΟΝΑ 1

Βλέπετε αυτό που βλέπω;

ΓΟΡΓΟΝΑ 2

Η ειρήνη!

ΓΟΡΓΟΝΑ 3

Η ειρήνη που ψάχναμε είναι εδώ!

ΝΑΥΤΗΣ 1

Μέσα στα μάτια αυτών των παιδιών!

ΝΑΥΤΗΣ 2

Επιτέλους την βρήκαμε!

ΝΑΥΤΗΣ 3

Τρέξτε παιδιά!

Με όλη την δύναμη της ψυχής σας, τρέξτε να δώσετε το μήνυμα της ειρήνης και της αγάπης στη γη.

Μόνο εσείς μπορείτε να το κάνετε!

Τρέξτε!

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τα παιδιά μπορούν αν θέλουν να κάνουν μια «σκυταλοδρομία ειρήνης», περνώντας από όλες τις σημαίες με τους χρωματιστούς κύκλους μεταφέροντας το μήνυμα της ειρήνης.

ΘΑΛΑΣΣΑΚΙ ΜΟΥ

Διαμορφώστε το χώρο ώστε να θυμίζει μια σχολική αίθουσα, ή χρησιμοποιήστε αντί για σκηνή, την τάξη σας. Τοποθετείστε θρανία και καρέκλες με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορούν να κινηθούν και να παίζουν τα παιδιά. Φροντίστε να μη χαθεί η εικόνα της τάξης. Χρησιμοποιήστε τις ατάκες του έργου ανάλογα με τα παιδιά που θα παίξουν.

Διαλέξτε τραγούδια που αρέσει στα παιδιά να τραγουδούν. Κρατήστε τη μελωδία τους και αλλάξτε όλοι μαζί τους στίχους. Μπορείτε επίσης αν θέλετε να τραγουδήσετε άλλα τραγούδια με θέμα τη θάλασσα.

Μουσική.

Τα παιδιά κάθονται και κάνουν πως ζωγραφίζουν.

Τι ζωγράφισες;

Ζωγράφισα ένα καράβι που ταξιδεύει στη θάλασσα.

Κι εγώ θάλασσα ζωγράφισα, χωρίς καράβι, αλλά γεμάτη πολύχρωμα ψάρια.

Εγώ ζωγράφισα έναν ήλιο και ένα σπιτάκι δίπλα στην θάλασσα.

Εγώ μια παραλία γεμάτη κόσμο.

Τελικά όλοι θάλασσα ζωγραφίσαμε.

Σαν να σκεφτόμαστε όλοι το ίδιο πράγμα.

Δείχνουν όλοι τις ζωγραφιές που έχουν μπροστά τους με θέμα την θάλασσα.
Μόνο ένα παιδί είναι ακόμα αφοσιωμένο στην ζωγραφιά του.

Εσύ, δεν τελείωσες ακόμα;

Δε θα μας δείξεις αυτό που κάνεις; Τι είναι;

Ένα ρομπότ ζωγράφισα, αλλά μου άνοιξε η όρεξη για θάλασσα
και τη συμπληρώνω στην ζωγραφιά μου.

Και πώς κολλάει το ρομπότ με τη θάλασσα;

Κολλάει μια χαρά!

Θα βάλω το ρομπότ μου να κάνει ηλιοθεραπεία στην παραλία.

Τυχερός! Δεν του χρειάζεται καν αντηλιακό και καπέλο.

(γελούν)

Δεν αφήνουμε τα αστεία λέω εγώ, να σκεφτούμε και κάτι σοβαρό!

Σαν τι δηλαδή;

Πώς θα γιορτάσουμε το τέλος της σχολικής χρονιάς;
Πρέπει κάτι να δείξουμε!

Τόσος κόσμος θα έρθει να μας δει!

Πρέπει να ετοιμάσουμε κάτι.

Κάτι που να αρέσει σε όλους, αλλά τι;

(κοιτάζονται όλοι σκεφτικοί για λίγο και μετά όλοι μαζί λένε)

ΟΛΟΙ. Η Θάλασσα!

Η Θάλασσα που τόσο αγαπάμε.

Θα κάνουμε μια θαλασσινή γιορτή.
Διακοπές έρχονται!

Σωστά, άλλωστε όλοι το νου μας εκεί τον έχουμε!

Τι λέτε, να αρχίσουμε με τραγούδια;

Τραγούδι για τη Θάλασσα; Για ακούστε. Παιδιά για πάμε!

(μαζεύονται κάποια παιδιά σχηματίζουν ένα γκρουπ και αρχίζουν να τραγουδούν και να χορεύουν)

*(τραγούδι)

Θάλασσα δεν μπορώ

άλλο ν' αντισταθώ

το λέω κάθε μέρα του μπαμπά και της μαμάς

χάνεις το καλοκαίρι αν στη Θάλασσα δεν πας

Θάλασσα δεν μπορώ

άλλο ν' αντισταθώ

(υποκλίνονται)

Ευχαριστώ, ευχαριστώ! Οι επόμενοι παρακαλώ!

*(τραγούδι)

Σαν ναυαγοί σαν Ροβινσώνες
δίχως νόμους και κανόνες
σ' ένα νησί θέλω να πάμε
και στην άμμο να κοιμάμαι
σαν ναυαγός και ο μπαμπάς μου
σαν ναυαγός και η μαμά μου
θα ζεσταίνονται στον ήλιο χαλαρά!

Μπράβο! Μπράβο! Για ακούστε όμως και αυτό!
Παιδιά ένα δύο τρία πάμε!

*(τραγούδι)

Όλα καλά
όλα καλά θα μας πάνε
μες στο νερό
μες στο νερό σαν βουτάμε
όλα καλά όλα καλά
βούτα ξανά βούτα ξανά
όλα καλά βούτα ξανά όλα καλά.

(τα άλλα παιδιά χειροκροτούν)

Ευχαριστούμε!

Τώρα η σειρά σας! (απευθύνεται σε άλλη ομάδα παιδιών)

ένα δύο τρία πάμε!!

*(τραγούδι)

Ξέρω τι ζητάω

και στον ήλιο και στη θάλασσα θα πάω

μόνο αυτό ζητάω

για παιχνίδι με τα κύματα διψάω

μόνο αυτό ζητάω.

Μπράβο παιδιά!

Ποιος άλλος έχει τραγούδι για τη θάλασσα;

Εμείς! (παίρνουν θέσεις)

*(τραγούδι)

Και αντίστροφα ο χρόνος μετράει

όταν σαν ψάρι στο γαλάζιο γλιστράω

το μυαλό μου σε άλλους κόσμους πετάει

τα πάντα γύρω μου για λίγο ξεχνάω

κολυμπάω.

Βρε παιδιά εγώ δε συμφωνώ!

Πολύ ελαφριά τη βρίσκω αυτή τη γιορτή!

Όχι μόνο τραγούδια και χορό!

Σωστά. Μπορούμε να το κάνουμε λίγο πιο διδακτικό!

Να δείξουμε πως μεγαλώσαμε!

Ακούστε ιδέα!

Να μιλήσουμε για αυτά που πρέπει να προσέχουμε αν θέλουμε

να χαρούμε άφοβα τη θάλασσα.

Να μην κολυμπάμε ποτέ με γεμάτο στομάχι.

Να μην απομακρυνόμαστε από την ακτή, έστω κι αν ξέρουμε καλό κολύμπι.

Να μην κάνουμε βουτιές σε μέρη που υπάρχουν βράχια ή που δεν τα γνωρίζουμε καλά.

Να φοράμε πάντα καπέλο και να μην καθόμαστε πολλές ώρες στον ήλιο.

Να μην πετάμε σκουπίδια στην παραλία και να μη βρωμίζουμε τη θάλασσα.

Μπράβο παιδιά!
Πολύ έξυπνους σας βρίσκω!

(τα παιδιά καμαρώνουν)

Όμως αυτοί που έρχονται να δούνε τη γιορτή θα βαρεθούνε να ακούνε συμβουλές!

Αυτή δεν θα είναι γιορτή αλλά μάθημα!
Πρέπει να δείξουμε κάτι!

Σαν τι δηλαδή;

Κάτι που να θυμίζει θάλασσα!

Κάτι σαν κι αυτό!

Μουσική

Τα παιδιά παίρνουν γαλάζια και μπλε υφάσματα.

Χορογραφούμε με συγκεκριμένες κινήσεις λίγα λεπτά μουσικής με θέμα τη θάλασσα.

(μόλις τελειώσει η μουσική και η χορογραφία τα παιδιά υποκλίνονται)

Λέτε να τα καταφέρουμε να μυρίσει η γιορτή θάλασσα;

Σίγουρα, άλλωστε τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;

Εκτός κι αν.....

Βγάζουν ξαφνικά καπέλα, αντηλιακά, πετσέτες, κουλούρες, μπρατσάκια, κουβαδάκια, ό,τι μπορεί να θυμίζει θάλασσα.

Τα σκορπίζουν στον χώρο ή τα φορούν (γυαλιά, καπέλο, κουλούρα...)

Δεν αντέχω παιδιά, δεν κρατιέμαι άλλο!!

Έρχεται το καλοκαίρι! Πάμε να το προϋπαντήσουμε!

ΟΛΟΙ

Γιούπι!!!!

Παίρνουν ο καθένας και από ένα εξάρτημα θαλάσσης και κάνουν να φύγουν.

Η δασκάλα τους φωνάζει να γυρίσουν πίσω.

ΔΑΣΚΑΛΑ

Ε! πού πάτε, περιμένετε!

Δεν τελείωσε ακόμα η σχολική χρονιά!

Γυρίστε πίσω!

(τα παιδιά γυρνούν και παίρνουν θέσεις)

Με ένα τραγούδι από όλους!

Έτσι να τελειώσουμε τη γιορτή μας.

Πάμε!

ΟΛΟΙ

*(τραγούδι)

Τέλος η σχολική χρονιά

μάθαμε πράγματα πολλά

του χρόνου προχωράμε

δημοτικό να πάμε

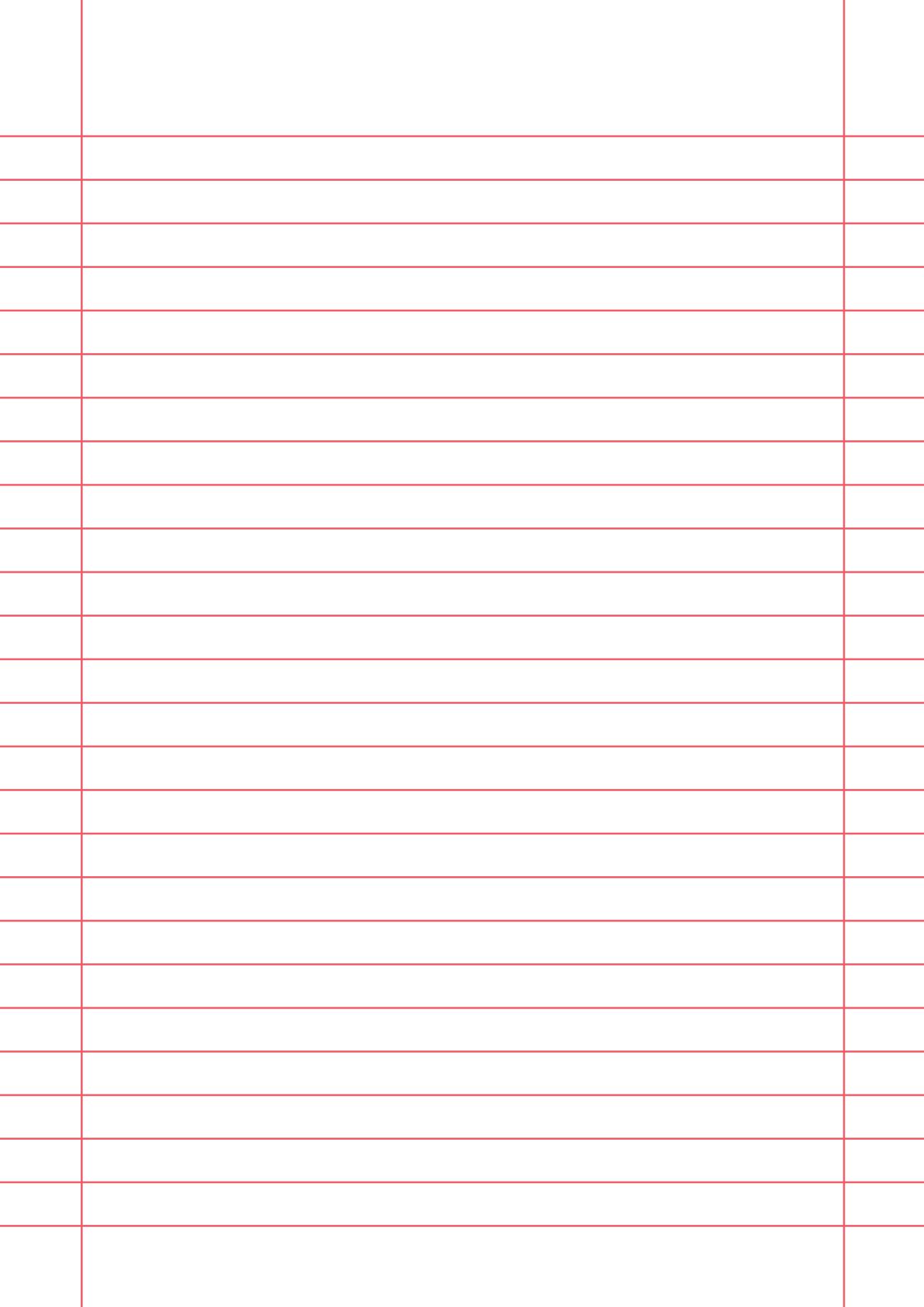
μα τώρα άλλο δεν μπορώ

τον ήλιο θέλω να χαρώ

Όπα!!! Φύγαμε για διακοπές!

Υπόκλιση.

σημειώσεις

ISBN: 960-8313-73-2

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΤΕΛΕΚ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ
2^ο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης

